

La Nostra Comunitat

5

REVISTA DE LA NOSTRA UNITAT PASTORAL

SANCTA MARIA, VIRGO UNITATIS

SANTA MARIA, VERGE DE LA UNITAT

2006

SANT PERE,
SANT JOAN,
MARE DE DÉU DEL CARME

AMOR...

ni violents, ni passius

El Papa Benet XVI, en iniciar aquest any, ens regalà la seva primera encíclica: “*Déu és amor*”. En ella ens parla de l’amor que Déu vessa en els nostres cors i que nosaltres hem de comunicar als altres. “Aquestes paraules expressen amb una claredat meridiana el cor de la fe cristiana”.

El cristians tenim la gran tasca de desvetllar en nosaltres la consciència de que som estimats amb bogeria per Déu i la consciència de fraternitat (la consciència social); i, com a conseqüència, hem d’optar per un nou model de societat, tot i acceptant d’una manera més generosa la diversitat.

Possiblement, enlluernats pel benestar modern, molts cristians hem anat enfredorint les nostres aspiracions socials-cristianes. En aquest camp es constata una baixada en nombre i en entusiasme. Pot ser il·lustrador el fet de que mai com ara no havíem tingut el tercer món tant a prop; només ens cal sortir de casa per trobar-lo i potser la nostra actitud pot esdevenir freda i indiferent.

Hem de situar-nos més a prop del germans necessitats i desfavorits de la societat, creant, per una banda, iniciatives de solidaritat – no podem restar en una actitud passiva- i reprovant, per un altra banda, tot el que porti caire de violència.

Tots ens hem de sentir orgullosos per la maduresa del cristianisme superant errors del passat, sabent viure la fe amb respecte als altres; no responent amb virulència a les injúries inferides, vivint conscientment de les paraules de Jesús a Pere a l’hort de les oliveres: “Guarda l’espasa en la beina”.

Però és l’hora –amb paraules del papa- “de suscitar en el món un dinamisme renovat de compromís en la resposta humana a l’amor diví”.

Ho hem de fer nosaltres **els sacerdots** assimilant, cada dia més, les paraules de Sant Pere en una de les seves cartes: “*Pastureu aquest ramat que us ha estat confiat; vetlleu per ell, no com qui compleix un deure imposat, sinó de bona gana, per amor de Déu; no buscant aprofitar-vos-en, sinó generosament*” (1 Pe, 5, 3-4).

Tot **el poble cristià** s’ha d’implicar “*al procés de l’amor que sempre és en camí; l’amor no es dóna mai per acabat i completat i madura en el decurs de la vida*”. Continuen tenint sentit les paraules de Sant Pau als Gàlates: “*Ara que hi som a temps, fem el bé a tothom, però sobretot als qui formen la família dels creients*”(6,10).

Mn. JOAN MORA, RECTOR

BAPTISMES

PARRÒQUIA DE LA MARE DE DÉU DEL CARME

Altemir Rodríguez, Cristian	Franco Obando, Francine Natalia	Lanyoh Jedrzejewska, Paulina H.
Añe Perez, Joan María	Gallardo Fernández, Idoia	Llovet Abello, Victoria
Bellmunt Busom, Eduard	García Lema, Maira Alejandra	Llovet Abello, Annya
Beltrán Peñariera, Jordi Sinais	García Lema, Tania Liset	López Pérez, Adriana
Boldan, Vanessa Denisa	Gavilanes Blanco, Roberto	Marco Blasi, Alba Pilar
Bosch Solsona, Sergi	Gherca Todinka, Stanislau Kevin	Marco Pastor, Judit
Budau, Aarea Cristina	Gili Pachon, Manuela	Martí Roca, Laia
Capdevila Font, Daniela	Gili Pachon, Laura	Martín Corbacho, Sara
Carretero Ramos, Mariona L.	Giraldo Ramírez, Mateo	Mena Barragan, Jenifer
Closa Garzo, Elena	Fernanda Guatera, Alejandra	Mena Itty, Amaury Matteus
Coyago Llanos, Anton	Guerra Fernández, David	Mora Pacheco, Karla Graciela
Coyago Llanos, Walter	Gutierrez Villuendas, Luis Miguel	París Saez, Alejandro
De Graaff Ortega, Robin Noel	Henao Fernández, Carolina	Reñé Solana, Albert
Elekwa, Uche Jordi Kingsley	Hernández Rodríguez, Pau	Requena Medina, Ana
Elekwa Okechukwu, Alex Chinedu	Hugeanu, Eduardo Manuel	Rodie Farré, Daniela
Esnasoai, Raul	Ilies, Elena	Saa Guerrero, Ingrid Marian
Espinet Mele, Faust	Kontehc García, Alex	Saa Guerrero, Ingrid Marian
Farre Pont, Slava-Marc	Kontehc García, Abraham	Tafache Lemus, Estefania
Figueroa Hernández, Thais K.	Kontehc García, Carmen María	Uscata González, Oscar Manuel
	Kontehc García, Yanko Jordi	Vila Pelegrí, Martí

PARRÒQUIA DE SANT JOAN BAPTISTA

Aris Barrachina, Emma	Lapera Godoy, Oscar	Plana Moreno, Arnau
Biosca Badia, Xana	Malpica Canalejas, Isis Maria	Remacha Farré, Julia
Bureau Farran, Olivia	Martín Garces, Marc	Ribera Díaz, Miriam Elena
Capell Lara, Aina	Martínez Lara, Marc	Roig Serrano, Biel
Casanovas Ribes, Xavier S.	Mateo Bermúdez, Pau	Sánchez Latorre, Miquel B.
Comes Palacín, Eva	Mayoral Ganau, Pau	Serra Chacón, Júlia
Esteban Arruego, Blanca	Mayoral Ganau, Maria	Serra Rodríguez, Marta
Fregola García, Santiago	Mele López-Alberca, Carla	Seto Badia, Laura
Galdeano Rodríguez, Juan R.	Miró Esteban, Marina	Suarez Gimenez, Oscar
García Mestre, Guillem	Miró Torres, Marcel	Virgili Castillo, Gerard

PARRÒQUIA DE SANT PERE APÒSTOL

Gladun Luzhna, Julia	Godia Mas, Marc Antoni	Navarro Berbel, Francesc
Godia Mas, Laura Irene	Godia Mas, David Alejandro	Sellart García, Nerea

PRIMERES COMUNIONS

PARRÒQUIA DEL CARME

Cristian Altemir Rodríguez	Wladimir Beltran Peñarieta	Oliver Alexis Iraizós Torres
Sergio Altemir Rodríguez	Sheila Bustamante Vargas	Paulina Lanyoh Jedrzejewska
Rosa Martí Roca	Elmer Chucamaní Mancia	Karla Moran Pacheco
M ^a Isabel Mora Salvai	Valeria Donoso Martínez	Gonzalo Andrés Pimiento D.
Karen Sevilla Escobar	Rai Antoni Escalante González	Sergio Pizarro García
Roger Tiell Prunera	Cristina Giménez Sánchez	Cristian David Raigoza Escobar
Brahian Moisés Vergara Gamarra	Eva Gómez Segura	Paula Rozalia Prograniczna
Ángela Josefa Arca Boulanges	Brian Henry Iraizós Torres	Jonathan San-Juan Berenguer
Ingrid Maricela Averos Méndez		Óscar Uscata González

PARRÒQUIA DE SANT JOAN BAPTISTA

Denise Borraz Trepát	M ^a Blanca Martín Tost	Laura Millera Camps
----------------------	-----------------------------------	---------------------

PARRÒQUIA DE SANT PERE APÒSTOL

Alexandru Martinas	Alexandru Antal	Narcis Chelarn
Alexandru Antaluca		Paula Gherghel

CONFIRMACIONES

PARRÒQUIA DEL CARME

Alvarez Gallardo, Nuria	Chereches, Silviu	Martínez Canton, Laura C.
Amoros Parra, Daniel	Damoc, Luiza Simona	Mateu Casan, Desiree
Anghelus, Alexandra Adriana	Damoc, Matei Octavian	Mihaies, Ciprian Florentin
Autoce, Catalin	Galatanu, Eusebiu	Minac, Andreea
Barticef, Claudiu	Gheti, Alina	Ortiga Sabaté, David
Barticef, Mihaela	Gil Gomez, Isabel	Parada Pueyo, Manuel
Belart Farre, Laia	González Melero, Inmaculada	Ponsoda Aguilera, Santi
Benchea, Diana Valeria	Guardia Torrelles, Jaume	Rubio Carre, Montse
Beresoaie, Florin	Jurado Llena, Rosa	Ruiz Claverol, Núria
Berge Paija, Gerard	López Rodríguez, Manuel	Salmerón Cosialls, Josep M ^a
Blaj, Dana	Loren Bielsa, Raquel	Solé Targa, Núria
Blaj, Ionut	Lucaci, Marian Daniel	Tejedor Pérez, Daniel
Chereches, Felicia		Vela Pérez, Carles

**PARRÒQUIA DEL CARME, SANT ANTONI DE PÀDUA I
COL·LEGI SGDA. FAMÍLIA**

Pau Asensio Haro	amb	Angels Bonilla Larios
Juan Julián Ballesteros Navazo	amb	María Teresa Pérez Cruz
Marc Bueria Jové	amb	Laura Barberá Alarcón
Sergio Calvo Horcajadas	amb	Mireia Martínez Fernández
Marcos Campos Fernández	amb	Montserrat Redorta Sabaté
Ramon Capell Sarramona	amb	Mónica Ortega Doncel
José Francisco Castelló Estany	amb	Yolanda Vilanova Castelló
Xavier Cucurull Serra	amb	Elena Tomás Sinde
Uche Kingsley Elekwa	amb	Lovina Chizoba Okechukwu
Luciano Hernández Pacheco	amb	Susana Lara Teixido
José Luís Herrero Martínez	amb	Ana María Malave Becerra
Marc Ibars Baños	amb	Montserrat Moreno Sánchez
Sanusey Jadama	amb	María Del Carmen Cañizares Martínez
Juan Ramon Morera Vilanova	amb	María José Diañez Villabona
José María Pedros Carbi	amb	María Antonia Sabaté Farrús
Oscar Jesús Pelegrí Sanuy	amb	Meritxell Gil Traver
José Ignacio Roselló Villas	amb	Silvia Rodríguez Consuegra
David Sánchez Marin	amb	Begoña Compans Mateos
José María Zafra Rodríguez	amb	Silvia Mir Maeso

PARRÒQUIA DE SANT JOAN BAPTISTA

Juan Abella Llorens	amb	Mireia Betriu Godia
Manuel Agustin Alonso	amb	Patricia Sánchez Pulido
Raul Alcaraz Ezquerria	amb	Magdalena Valls Sin
Alberto Anaya Rubio	amb	María Teresa Macia Gou
Oscar Aran Cruz	amb	Sònia Domenech Angulo
Josep Xavier Arqués Abadias	amb	Núria Baez Fernández
César Bafalluy Mele	amb	Olga Morera Font
Juan Ramón Caballero Casas	amb	Joana Casals Orries
Joan Capdevila Cebollero	amb	Carmen Solé Ribera
Miguel Angel Caro Duran	amb	Vanesa Gallardo Diaz
David Carvajal Rodríguez	amb	María Pilar Serrano García
José Ramón Cirac Latorre	amb	Núria Canales Biosca
Philippe Eugéne Clergue	amb	Elisabeth Ortiz Ibarz
Ivan Consuegra Puche	amb	Susana Vázquez Torres
Oscar Dufourg Mateu	amb	Elena Simo Martinez De Guereño
Jordi Esquerre Soldevila	amb	Judit Laura Modol Gomez
Julián Font Gonzalo	amb	Lourdes Bonet Perez
Miguel Freixa Gallardo	amb	Ana Belén Peinado Pedrosa
César Fuentes Moral	amb	Eva María Del Olmo Abril
Josué García Gracia	amb	Yolanda Rico Murcia
Javier García Redondo	amb	M ^ª Del Carmen González Sastre
Rafael González Paton	amb	Montserrat Magri Ibañez
Jaime Gou Cobija	amb	Mireia Díaz Chica
David Hernández Calero	amb	Lidia Pubill Diaz

Juan Carlos Herrero Martínez	amb	Mireia Serés Pedrosa
Xavier Ibarz López	amb	Meritxell Olives Peña
Jesús Antonio Ichart Doménech	amb	Marta Martínez Garrido
Francisco Javier Jaenes Marchante	amb	Cristina Torregrosa Fernandez
Jordi López Rodríguez	amb	Sonia Cortada Expósito
Jorge Martínez Bergua	amb	Rosa María Llorca Fontfreda
Miguel Angel Martínez Rodríguez	amb	Arlen María Lorenzo Muñoz
Sergio Mir Rodríguez	amb	Ana Isabel Carlos Bueso
Agustin Antonio Morell Pallarés	amb	Gemma Casals Berges
Juan José Narbona Martínez	amb	María Carmen Aresté Sánchez
José Rogelio Penas Casals	amb	Natalia Josefa Novell Qui
Jorge Peralta Gual	amb	Silvia Carretero Morato
Luis Pérez Cuesta	amb	Cristina Abella Ortega
Joan Pons Crespo	amb	María Isabel Bertran Piqué
Luis María Prim Ortis	amb	Laura Carmen Maestro
Marcos-Antonio Rodenas Bueno	amb	Eva Mir Bravo
Andrés Rodríguez Rodríguez	amb	Eva Mingorance Pérez
Genis Romero Tallavi	amb	Silvia Sisó Aguilá
Jordi Ruano Rodríguez	amb	Montserrat Rubio Carre
Miguel Sancho Guardado	amb	Ana María Escrihuela Lara
Luis Sans Sánchez	amb	María Del Carme Paredes Carmona
Conrad Serra Barberá	amb	María Mercedes Milla Delgado
José Luis Templado Martín	amb	Meritxell Aranda Bertran
Antonio Teran Ruiz	amb	M ^a Victoria Mangas Roig
Alberto Torres Muñoz	amb	Vanesa Montaner Campos
Josep Tosquella Marsa	amb	María José Plaza Plaza
Josep María Veà Escartín	amb	Marta Aguirre López
Antoni Joan Vera Vera	amb	Anna Fernández León
José Antonio Villegas Rodes	amb	Beatriz Linares Rodríguez

PARRÒQUIA DE SANT PERE APÒSTOL

Ovidiu Ciprian Martinas	amb	Ioana Talida Motoceanu
José Manuel Prior Prior	amb	Susana Pérez Osuna
Abel Ruiz Lucha	amb	María Isabel González Márquez

NOCES D'OR

Miquel Roig Nadal	amb	Carmen María Menéndez Font
Ramón Llevador Guiu	amb	Maria Motos Robles
Mateu Mateu Prunera	amb	Teresina Vidal Martí
Josep Maria Mateu Prunera	amb	Montserrat Prunera Altés
Josep Marqués Faro	amb	Roser Puigpinós Gabriel
Joan Farre Cervós	amb	Carne Pícolas
Antonio Burrell Perna	amb	Concepció Badia Enjuanes

NOCES D'ARGENT

Jordi Capdevila Florensa	amb	M ^a Teresa Marfull Bartra
Miguel Robles Navarro	amb	M ^a Teresa Aragón Camps
Ramón Pons Alguer	amb	M ^a Carme Agustí Gardeñes

DEFUNCIONS

PARRÒQUIA DE LA MARE DE DÉU DEL CARME

Abril Rojas, William Ariel	Farré Almacellas, Nuria	Ortí Amau, Maria
Agreda Farré, Ramón	Font Vidal, Maria Juana	Pardo Ros, Joaquin
Aguilá Estruch, Francisca	Fuertes Bernal, Carmen	Pena Bernadó, Juan
Alberte Miro, Manuel	Ganuja Hita, Ignacio	Pey Garcia, Manuel
Alonso Bollo, Angel	García Carrasco, Gines	Pla Coll, Juan
Aresté Vidal, Amaro	García Sorolla, Francisco	Potcovuta, Viorel
Baiget Rodríguez, Joaquín	Garrofé Farré, Angel	Prior Vigo, Jose
Bergua Ibañez, Presentación	Garrofé Marsal, Marcos	Pueyo Vidal, Pilar
Beso Buron, Maria	Gese Aragón, Teresa	Pujol Franch, José María
Bordonado Pujol, Maria Carmen	Giné Blanco, Ana	Raya Segura, Germán
Bosch Bo, Antonio	Hurtado Vallecilla, Manuel Felipe	Remolá Ibars, Antónia
Bosch Mallada, Maria Teresa	Iguacen Beaumont, Diego	Sabaté Torres, Josep Pere
Bringeret Cerqueda, Celestina	Larumbe Iribarren, Ignacio	Sánchez Porcel, Antonio
Burrueco Pavin, Francisco	Llaveró Moreno, Francisco	Sarra Suro, Teresa
Cabañes Lázaro, Juana	Lletjós Borrás, Ramon	Sauret Ballesté, Maria Teresa
Cabasés Bosch, Josep	Lloret Farra, Dolores	Serrano Navarro, Antonio
Camacho Martínez, José Miguel	Lorenzo Piulats, Trinidad	Setien Fernández, Milagros
Capell Calzada, Rafael	Marcos Lacomba, Juana	Sinare, Philipe Jose Marti
Carres Revés, Emili	Marigot Vidal, Amparo	Sola Abad, Teresa
Casanovas Valls, Enrique	Martí Garrigó, Sergi	Soliva Miranda, Carmen
Castanera Lascorz, José María	Martí Rius, Josepa	Tarroch Calzada, Antoni
Caubet Ibars, Antonia	Martinell Baulide, Ana	Tomé Farré, Maria
Colom Siso, Jaime	Martínez Vallés, Carmen	Torrelles Farre, Palmira
Corral Saiz, José Ramón	Mbana, Nzey	Torres Panades, Laureano
De La Cruz Rojas, Pedro	Melis Palomés, Antonia	Traveria Torres, Carmen
Dies Cueto, Joaquín	Navés Farrerons, Carmen	Vázquez Santos, Emiliano
Ezquerria Gros, Asunción	Novell Tomas, Antonio	Velasco Galán, Juana
	Oliver Morell, Juan	Velasques Durango, Gabriela S.
	Olives Serra, Domingo	Villahermosa Guerrero, José

PARRÒQUIA DE SANT JOAN BAPTISTA

José Garrido Peña	José María Baró Porqueras	Ana María Novoa Paz
Josep Jaume Gómez Vidal	Josep Maria Menal Tremosa	Fernando Salvatierra Pelarda
María Dolores Graell Mor	Carmen Mesalles Cruellas	Jose Maria Sorigué Zamorano
	Feliciano Miguel Ramos	

PARRÒQUIA DE SANT PERE APÒSTOL I CATEDRAL

Emilia Busquets Cardí	Cesarea Giron Moral	Bernardina Padilla Lanza
Joaquín Castella Escudé	Rosario Gistau Vilaseca	Pilar Ribera Graells
Manuel Curco Jaria	Jacinta Mitjanes Abella	Josefa Tabeni Comes
Cristina Curco Padilla	Miquel Oromi Guiu	Alberto Xuclá Mir

II LA UNITAT PASTORAL i l'economia

COMPTES PARRÒQUIA MARE DE DÉU DEL CARME

INGRESSOS:	Euros
Per serveis parroquials	4.112,00
Quotes col.laboradors	6.161,00
Col.lectes dominicals i bústies	12.219,00
Donatius ordinari	10.676,16
Donatius especials per obres	26.279,18
Col.lectes especials a entregar	10.486,50
Interessos bancaris	1.915,54
Subvencions	3.600,00
Novena Mare de Déu del Carme	2.126,63
TOTAL INGRESSOS	77.576,01
DESPESES:	
Articles culte i combustible	9.203,80
Obres extraordinàries	19.442,74
Reparacions i conservació	3.715,11
Mobiliari i estris	1.661,10
Primes assegurances	294,05
Aigua gas i electricitat	4.728,42
Altres retribucions	2.187,63
Comunicacions: Telef., corresp.	3.359,24
Despeses financeres	156,44
Activitats pastorals	6.965,77
Activitats assistencials	1.533,14
Aportacions als Bisbat	7.945,42
Col.lectes especials entregades	10.486,50
Tributs i altres	344,39
TOTAL DESPESES	72.023,75
Superàvit any 2005	5.552,26
Existències al 31-12-2004	34.560,40
EXISTÈNCIES AL 31-12-2005	40.112,66

COL.LECTES ESPECIALS

<i>Terra Santa</i>	1.827,50
<i>Santa Infància</i>	654,50
<i>Mans Unides</i>	994,50
<i>Sants Llocs</i>	234,50
<i>Càritas</i>	823,00
<i>Pro-Papa</i>	293,50
<i>Seminari</i>	1.499,00
<i>Missions</i>	1.725,00
<i>Germanor</i>	2.435,00

COMPTES PARRÒQUIA SANT JOAN

INGRESSOS:	Euros
Per serveis parroquials	608,00
Col.lectes dominicals i bústies	12.155,78
Donatius especials per obres	14.558,00
Col.lectes especials a entregar	2.876,00
Interessos bancaris	20,86
Subvencions	2.000,00
TOTAL INGRESSOS	32.218,64
DESPESES:	
Articles culte i combustible	5.068,68
Obres extraordinàries	2.188,92
Reparacions i conservació	3.133,32
Aigua gas i electricitat	1.222,02
Altres retribucions	1.027,50
Comunicacions: Telef., corresp.	434,62
Despeses financeres	26,87
Activitats pastorals	1.584,97
Aportacions al Bisbat	1.787,66
Col.lectes especials entregades	2.876,00
Tributs i altres	223,43
TOTAL DESPESES	19.573,99
Superàvit any 2005	12.644,65
Existències al 31-12-2004	14.079,67
EXISTÈNCIES AL 31-12-2005	26.724,32

COL.LECTES ESPECIALS

<i>Tsunami</i>	484,50
<i>Infància Missionera</i>	362,00
<i>Mans Unides</i>	293,50
<i>Seminari</i>	347,00
<i>Sants Llocs</i>	200,00
<i>Càritas</i>	300,00
<i>Missions</i>	448,50
<i>Germanor</i>	440,50
TOTAL	2.876,00

COMPTES PARRÒQUIA SANT PERE

INGRESSOS:	Euros
Per serveis parroquials	518,00
Quotes col.laboradors	2.650,78
Col.lectes dominicals i bústies	6.672,98
Donatius especials per obres	4.457,00
Col.lectes especials a entregar	1.801,69
Interessos bancaris	42,30
Donacions i llegats	9.000,00
TOTAL INGRESSOS	25.142,75
DESPESES:	
Articles culte i combustible	1.972,83
Reparacions i conservació	509,85
Aigua gas i electricitat	1.722,19
Altres retribucions	45,50
Comunicacions: Telef., corresp.	449,04
Despeses financeres	39,94
Activitats pastorals	859,83
Activitats assistencials	100,00
Aportacions al Bisbat	1.583,54
Col.lectes especials entregades	1.801,69
Tributs i altres	226,65
Amortz. Parcial instl. gas	3.300,96
TOTAL DESPESES	12.612,02
Superàvit any 2005	12.530,73
Existències al 31-12-2004	3.851,35
EXISTÈNCIES AL 31-12-2005	16.382,08

Explicació dels comptes de Sant Pere: El deute que tenim en la instal.lació de gas s'ha rebaixat en 3.300'96 €. Encara en debem 3.850'96 €.

COL.LECTES ESPECIALS	
Infancia Missionera	146,45
Mans Unides	278,80
Seminari	393,54
Càritas	213,00
Missions	318,00
Germanor	451,90
TOTAL	1.801,69

CÀRITAS MEMÒRIA ECONÒMICA

INGRESSOS:	Euros	
Romanent de l'any anterior (2004)	1.341,54	
Donatius	152,00	
Campanya recollida		
Dijous Sant	572,50	
Interessos bancaris	4,87	
Compensació despeses bancàries	9,02	
TOTAL INGRESSOS	2.079,93	2.079,93
DESPESES:		
Programa Acollida Parroquial	1.258,75	
Campanya temporers	150,00	
Despeses bancàries	18,04	
TOTAL DESPESES	1.426,79	1.426,79
Romanent per l'any 2006	653,14	
ACOLLIDA PER TIPUS D'AJUT		
Tipus d'ajut	Atencions	Import
Orientació i suport	38	
Informació laboral	11	51
Aliments	89	1.069
Desplaçaments	1	10
Altres	11	128
TOTAL	150	1.259

DEDICACIÓ VOLUNTARIS

Activitat	Voluntaris	Temps dedicat
Acollida i gestions	5	118 h.
Reunions del grup de Caritas	6	44 h.
TOTAL temps		162 h.

EL ULTIMO VIAJE DEL PADRE MIHAI

«*Las campanas de duelo, acallando las campanadas del Año Nuevo, han cubierto de sombras y de dolor los Obispados de Lleida y de Iasi (Rumania)*». Estas eran las palabras que abrían el aviso oficial de la muerte del padre Mihai Diac, en la tarde

del 1 de enero. Sobre las 15.10 horas, en un terrible accidente de tráfico en la carretera de Zaragoza, a la altura de Fraga, mientras se dirigía a celebrar la Santa Misa para los compatriotas de Zaragoza, el mosén cerraba los ojos para este mundo para abrirlos al cielo. El Mosén Mihai, de 33 años de los cuales 6 de sacerdocio, había llegado a Lleida el 18 de agosto de 2004 primero como colaborador del padre Leonard y desde el 1 de abril de 2005 como asistente espiritual para la comunidad de rumanos de Lleida, con extensión a Tarragona y a Zaragoza. Desde el noviembre había sido nombrado vicario de tres parroquias leridanas.

Funerales en Lleida

El lunes, 2 de enero, una multitud callada, profundamente conmovida de rumanos de Lleida, Tarragona y Zaragoza ha llenado la Iglesia del Carmen de Lleida para participar en la Santa Misa celebrada en rumano por el padre Leonard, acompañado por otros sacerdotes de la diócesis. El señor obispo de Lleida, Francesc Xavier Ciuraneta quiso estar presente en esta misa y al final expresó sus condolencias a la comunidad de rumanos por la inesperada pérdida del mosén Mihai, animándoles a poner su confianza en Dios que «seca las lágrimas de los ojos de todos» y les invitó a seguir a Cristo con el mismo ardor.

El martes, 3 de enero, en la misma iglesia, el señor obispo celebró la Misa funeral acompañado por la mayoría de los sacerdotes de la diócesis y en la cual estuvieron presentes varias autoridades de Lleida, el sacerdote ortodoxo

rumano de Barcelona Aurel Bunda y el sacerdote greco-católico ucraniano Yurij Svystum, sumándose todos al gran número de fieles rumanos y catalanes.

En una homilía llena de emoción el señor obispo decía: «Agradecemos a Dios el que Mihai nos haya dado este testimonio tan genuinamente cristiano. Y hoy demos gracias a Dios por la vocación sacerdotal de Mihai que le llevó a entregar su vida, como sacerdote, al servicio de sus queridos rumanos, a los que se entregó con total generosidad y con una abnegada colaboración con Cristo el Buen Pastor, apacientando a su pueblo. Y debemos agradecer a los padres de Mihai su generosidad en ofrecer a su hijo a Dios».

Al final de la misa varios representantes de la comunidad (Mn. Leonard y Mn. Ezquerria, Anna Maria Gaya, Florentina Budau) han recordado el ejemplo de fe, de optimismo y de generosidad del padre Mihai, dándole las gracias por todo lo que les ha dado durante su estancia en Lleida.

Entierro en Valea Seaca, la localidad natal

El día 7 de enero el cuerpo del P. Mihai, acompañado por Mn. Leonard y Mn. Joan Mora, llegaba a su pueblo natal, Valea Seaca y se quedaba rodeado de flores en la iglesia hasta el día del entierro, acompañado en todo momento por la familia y por la gente del pueblo, en continua oración.

El entierro se celebró el día 9 de enero, en un ambiente cargado de emoción. A la celebración,

presidida por el obispo de Iasi, acompañado por otros dos obispos, participaron casi todos los sacerdotes de la diócesis, la comunidad de Valea Seaca y fieles de las comunidades en las que sirvió Mn. Mihai. El frío de fuera contrastaba con el calor espiritual, con el amor y la fe de la multitud que no cabía en la iglesia. En la homilía el obispo Cosha decía que lo mejor que podemos hacer para alegrar al Mn. Mihai es tenerlo presente en nuestras oraciones y buenas obras. Al final de la misa, el obispo Gherghel, utilizando la metáfora del jardinero, ha dicho que a veces Dios recoge para sí de su jardín la más bella de entre las flores. «Dios llamó a Mihai porque le amó». Antes de leer el mensaje del obispo de Lleida, Mn. Joan Mora dijo: «Ha muerto en el extranjero pero no entre extraños». Los compañeros del padre Mihai (24), tras haber recordado que ha sido para ellos un ejemplo

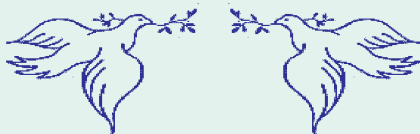
de optimismo y entrega, han asegurado que harán todo lo posible para cubrir el vacío dejado en la actividad pastoral.

El cuerpo del padre Mihai, llevado a hombros por ocho diáconos ha sido depositado en un sepulcro, frente a la capilla del cementerio del pueblo.

Dios, quien le dijo «¡Sígueme!», que lo reciba y que lo recompense por todo el bien hecho en vida. A Él le agradecemos el regalo que nos ha hecho en el padre Mihai, un auténtico amigo, hermano y pastor.

Amaba a la Virgen de todo corazón. Ha muerto en su festividad. Ella, que es la Madre de la Unidad, que una a padre Mihai con Dios y con todos los santos.

*Florentina i Clemente Budau
Padre Leonard Diac*

També recordem amb molta estimació dues senyores que han estat molt vinculades a la parròquia del Carme

Vicenta Basora

Un dia que la Parròquia, com es costum cada any, feia una celebració especial pels matrimonis que commemoren les noces de plata, d'or o aniversaris més llunyans, recordem la Vicenta

emocionada mostrant-nos la fotografia de dos joveníssims nuvis -la Vicenta i el Ramon- feta feia cinquanta anys, el dia del seu casament. Dos accidents van fer minvar la salut de la Vicenta: una caiguda fortuïta en el seu domicili, de la que es recuperà. Després fou atropellada per un automòbil en un pas de vianants. Respecte a aquest succés mai vam escoltar dels seus llavis una reprovació del responsable. Cristiana convençuda, la Vicenta ens ha deixat el record de la seva amabilitat, d'una persona exquisida amb el tracte, sincera i oberta.

Anna Martinell

Veïna del Carme, vivia dues portes mes enllà de l'església, matí i tarda hi acudia per participar en la pregària, per acompanyar i ajudar els qui tenien dificultats...

Mentre la salut li ho permeté, col·laborà en diverses activitats de la parròquia. Pel que fa a la neteja del temple, l'Anna fou una del grup de voluntàries que vetllaven per l'esplendor de la Casa del Senyor. En definitiva, l'Anna Martinell estava sempre disponible amb el somriure afable i l'alegria d'una ànima neta que acull tothom.

Senyora Anita la recordem amb enyorança!

*Maria Dolors
i Montse*

IV LA UNITAT PASTORAL i gent del barri que ens deixen

LA TORXA

Passant per Ferran moltes persones hem trobat a faltar un jove enèrgic i sempre amb un somriure a la cara. Són el jove de La Torxa que han passat ja definitivament a ocupar les noves instal·lacions de la Caparrella. Ells han guanyat molt, nosaltres hem perdut uns amics ... encara que no. La distància no redueix l'afecte. Són presents i ells tornen la seva mirada afectuosa cap al Carme. Els desitgem bona estada en la seva nova casa.

LA CASA D'ARAGÓ

Un dia deixaren el nostre barri la Casa d'Andalucia. Ara s'han acomiadat els nostres amics de la Casa d'Aragó. Cases regionals que sempre han estat disponibles per a la col·laboració en el que fes falta. Tenim molt per agrair a la Junta directiva i a tots els membres i no diguem a la Banda de Tambors. Gràcies per tot. Som conscients que no ens

heu deixat. El Carme i Sant Joan continuen comptant amb vosaltres i vosaltres, ho sabem bé, continueu comptant amb nosaltres. Bona estada a la vostra nova seu del Passeig de Ronda.

LES GERMANES DOMINQUES TANQUEN LA RESIDÈNCIA DEL PARE COLL

Les germanes del Pare Coll del Carrer Almodí Vell, també ens han deixat. Han tancat les instal·lacions de la Residència de noies. Des de l'any 1860 han estat servint a la nostra ciutat en un projecte educatiu, tot seguint les petjades del Pare Coll. Tenir que dir «adéu» sempre és un pas dolorós. Comprenem que la manca de religioses les obliga a prendre decisions que mai prendrien en altres circumstàncies. Esperem que aquesta decisió, dolorosa per a la nostra Unitat Pastoral, sigui sembla de nova vitalitat per a la Congregació de les Germanes Dominiques. Gràcies per tot el que heu fet pel nostre barri!

OBRES REALITZADES EL 2005 I PROJECTES PEL 2006

Els col·laboradors de les parròquies sabem que la finalitat primera de tota comunitat cristiana és l'evangelització i el cultiu de les «pedres vives» que formen les nostres realitats parroquials. Això no ens eximeix d'atendre les necessitats materials dels nostres temples amb les seves instal·lacions. Enguany, com podeu veure pels resultats econòmics, s'han realitzat les obres següents:

AL CARME

- Pintura mural de la Capella de Santa Maria, Verge de la Unitat.
- Adequació d'una de les sales de l'antic parvulari.
- Com a projecte de cara l'any vinent, s'està estudiant el canvi de les teules de la coberta del temple, conservant l'estructura actual.

A SANT JOAN

- S'ha instal·lat en el temple un sistema d'alarma amb la finalitat de poder tenir-lo obert per a les visites durant el dia. Ens vam determinar a prendre aquesta decisió després del robatori del Sagrari que es va produir la tardor passada.
- També s'ha construït un pedestal a la capella del Sant Crist per tal de poder accedir a besar-lo.

A SANT PERE

- Aquets dies, en ocasió del cinquè aniversari de la beatificació del Beat Francesc Castelló, s'han inaugurat les obres de restauració de la seva capella.
- De cara al futur, estem iniciant les obres d'adequació dels baixos del temple, començant pels banys.

MARI CARME TORRES I ROMÀ SOL, entrevista

El matrimoni de Ma Carme Torres i Romà Sol està a punt de celebrar el seu cinquantenari, ja que es van casar el 7 d'octubre de 1956... Quan se'ls observa - i jo tinc la sort de fer-ho ja de fa temps- amb una tal serenitat i tranquil·la alegria hom no pot estar de preguntar-los, mig en broma mig seriosament: «¿Però no us heu barallat mai?» «Mai!», responen a l'uníson. «Mai. Ens hem sabut adaptar l'un a l'altre...», precisa Romà i rebla el clau Ma.Carme: «Els problemes els afrontem amb serenitat...» I afegeix encara, suauement però amb fermesa: «Es que jo en la gràcia del matrimoni, hi crec».

El matrimoni Ma Carme Torres i Romà Sol destil·la, sí, una serena joia malgrat els problemes de salut dels darrers temps. Problemes de salut que no els impedeixen seguir treballant com formigues cada dia...: «Ara estem col·laborant en el projecte 'Arrels' del bisbat de Lleida. Que vol estudiar, en quatre volums, la presència de l'Església catòlica dins la societat lleidatana. Esperem que aviat pugui veure's publicat»... Els problemes de salut esmentats, però, fa que a penes puguin fer, ara, vida social. «Estem enclaustrats!», diu,

amb humor Romà Sol. Surten a passejar una mica, no gaire perquè es cansen, i tornen al niu. Tal vegada atindrà una visita... i, després, a tornar a treballar en les seves investigacions.

Aquest esperit de treball no ve d'ara, no. En total han publicat 43 llibres, aviat es dit! De seguida, però, Ma Carme matisa per no semblar massa important: «D'aquests uns són de treball d'arxiu, d'investigació i d'altres són de divulgació...» i Romà, completa: «Els treballs a la premsa, per exemple, que vàrem començar l'any 1989 i no han parat pràcticament fins ara mateix, el 2005, i en els que commemoraven les efemèrides del dia -la secció comença dient-se 'Tal dia com avui'- formen part d'aquesta divulgació...» «I els llibres d'investigació principals?», pregunto.

«Vàrem començar amb '150 anys de premsa lleidatana', 'Història del Canal de Pinyana' i 'Història del pont de Lleida'... però l'obra que ens consagra com historiadors fou 'Lleida i el fet nacional' que va ser concebuda com una mena de pròleg d'un llibre en el que estàvem treballant de les relacions de Lleida i la Mancomunitat i que anà creixent, creixent, fins a convertir-se en llibre propi».

Per a les seves investigacions el matrimoni Sol-Torres ha fet servir una magnífica biblioteca i arxiu privats que ara, han decidit llegar a la Universitat. «¿En

què consisteix exactament el llegat que heu fet a la Universitat?» Contesta amb precisió Romà: «6.000 llibres de temàtica lleidatana, 800 revistes i diaris lleidatans, i entre goigs i romanços a prop d'un miler. També hi ha tots els programes de la Festa Major de Lleida des de 1863 fins avui!... I, a més, uns 4.000 llibres d'Història de Catalunya i Espanya».

«On estarà situat aquest magnífic material bibliogràfic?» «En una sala adjacenta a la Biblioteca de la Universitat de Lleida, en l'edifici del Seminari. La sala durà el nom de 'Fons Bibliogràfic Sol-Torres'.

Ara està acabant-se el procés de catalogació de tot el material i esperem veure aviat la sala oberta al públic».

Fruit del seu tenaç treball ambdós historiadors han rebut nombrosos reconeixements. Unes vegades a l'un o a l'altre, però, de manera característica cadascú de la parella gaudeix del guardó que ha rebut l'altre. El seguit de condecoracions començà l'any 2002, en que Maria Carme Torres rebé la medalla al treball 'Francesc Macià'. «Però la considerem de tots dos!»... comenta Romà Sol. L'any 2003 aquest rebé la Creu de Sant Jordi. «Volíem anar-la a recollir tots dos a l'hora, però no va ser possible. De fet, però, em reconeixien un treball que hem fet tots dos a l'hora», explica també Romà. Segueix després Ma Carme:

«L'any 2004 ens donaren la medalla d'or de la ciutat de Lleida -aquest cop dues medalles- i l'any 2005 la medalla d'or de la Universitat de Lleida». Per posar una nota d'ironia i rebaixar la solemnitat de les dades anteriors -malgrat no aconsegueixi rebaixar-ne la importància que tenen!- afegeix Romà Sol: «I també tinc una condecoració que no em mereixo en absolut: Sóc membre honorífic de l'Associació d'Amics del Bacallà!»... -«¿Estan contents de la tasca realitzada?», «Sí. I, a més, hem tocat totes les tecles! Per exemple jo

he arribat a ser director d'un equip d'atletisme i Ma Carme fou, durant un temps, directora del voluntariat de la Creu Roja».

-«La religió ha estat molt important en les seves vides...», comento, per acabar. «Molt!» respon Ma Carme, rotunda, ferma i senzilla. «Es una cosa fonamental! Es una vivència que t'ajuda quan hi ha una prova com quan hi ha una alegria...».

Ma Carme, Romà, moltes gràcies pel vostre testimoni.

Josep Varela

LLORENÇ DOMINGO, **entrevista**

Llorenç Domingo és una persona ben lliurada al servei de l'Església. Fins el passat mes de juliol ha estat President de l'Associació de Pessebristes. Malgrat deia que no tenia gran cosa a dir, la conversa d'on brolla aquesta entrevista fou un diàleg viu i extens sobre la seva llarga experiència en el camí de la fe i de la vida.

Vostè ha estat fins fa uns mesos, president de l'Associació de Pessebristes de Lleida. Quan va néixer el pessebrisme?

He presidit l'Associació durant quaranta anys.

Del pessebrisme se'n cuidaven abans de la guerra civil els fejecistes, la Federació de Joves Cristians. Acabada la guerra, ho va agafar el consell diocesà, la delegació d'aspirants d'Acció Catòlica. Però amb el temps es van anar fent grans i Mossèn Jaume Bertran em va demanar de constituir l'Associació. Tot i que volia que funcionés de forma autònoma a Turisme, el seu delegat, Josep Ma. Tarragó feia de president. Va quedar constituïda oficialment el Nadal de 1963. Els primers anys jo n'era el vicepresident. Després, fins l'estiu passat, el president. També vaig ser president nacional durant quatre anys. Vam entrar en la Federació Nacional de Pessebristes i ens van concedir de fer el primer congrés a Lleida, el 1970. Pel congrés del 78, que també es va celebrar a Lleida, vam preparar una exposició de diorames de betlems.

Quina activitat ha realitzat a l'Associació?

L'Agrupació de Pessebristes promovia la tradició dels Fanalets de Sant Jaume, a més d'emparar les activi-

tats del Nadal. El concurs i, després, la mostra de nadesles, fetes per diferents autors de Lleida, actualment convertit en un festival de corals infantils. Després va néixer el pregó a l'ajuntament, que gairebé s'ha convertit en l'acte institucional de Lleida.

Ha tingut perspectiva de futur en procurar mantenir la tradició...

Sempre m'ha agradat. Des dels inicis he preparat l'arxiu de l'Associació. També vam rehabilitar la capella de Sant Jaume i la seu dels pessebristes.

I la decisió de plegar?

Han estat molts anys. També la malaltia de la meua muller. En l'Associació ara tot és més complexe, els

tràmits... També em va semblar que convenia una renovació. A més, hem trobat la persona escaient, Angel León.

Ho troba a faltar?

No, ara ja és un moment diferent per a mi... Demà farà dos anys que va morir la Josefina, la meua esposa. M'han costat molt de passar els dies, tot i que els anys han passat ràpid. Però me'n recordo com si fos ara. El mes d'agost havíem celebrat els cinquanta anys de casats, i el febrer següent va morir.

Portava molt temps malalta?

Sí, des que els fills eren petits. Sempre havia estat delicada, però dos anys abans de la seva mort es va agreujar. Ella va viure la malaltia amb molta serenitat.

Per vostè haurà estat una situació molt dura i molt tendra, a la vegada...

Sí, molt. Ara queda el record i el pensar que potser havia de dedicar-li més temps...

Com es van conèixer?

Ens vam conèixer a la parròquia, fent catecisme. Ella era catequista. Vam estar durant deu anys de nuvis. Ens vam casar el 1953 a l'església del Carme, la vella. Vam tenir tres fills i sempre anàvem junts tota la família.

Ella també es va dedicar plenament al servei de l'Església.

Sí, a més de la catequesi, era Presidenta d'Acció Catòlica. També va col·laborar molt al Taller litúrgic...

Vostè també era catequista?

Mossèn Gené m'ho va demanar i jo mateix portava la catequesi. Teníem cent nens diaris, que venien cada dia en sortir de l'escola, de dotze a una. Això als anys quaranta. Després, va venir Don Lorenzo Hidalgo, un capellà castrense que va portar-me alumnes del col·legi Sagrada Família per fer de catequistes. Vam formar una molt bona colla d'amics. Fèiem força sortides. Per pasqua anàvem a menjar la mona amb els nens...

On feien la catequesi?

A dins de l'església. Ens separàvem per grups i després els reuníem, els hi feia un sermonet i cap a casa. Feia una mica de capellà... D'aquí en va sortir un bon grup de noies que van continuar vinculades a la parròquia. També feien teatre als Maristes. Com que jo era de l'AEM, tot quedava a casa.

Vostè també portava l'activitat juvenil aquí al Carme?

La juvenil i la dels grans, ja des de l'època de Mn. Arner, que era el rector quan vaig començar. I Mn. Gené era el vicari.

La seva ha estat una vida dedicada a l'Església.

Déu m'ha ajudat. Sempre organitzàvem activitats. L'any 48 vam portar la Mare de Déu de Fàtima per tots els pobles. És la imatge que ara està al Cor de Maria

I ara continua al peu del canó. Vostè té una fe ben arrelada...

Sempre l'he viscut d'una forma natural. Però jo em vaig autoformar al catecisme, ensenyant allò que no sabia.

Tornant al pessebrisme, com creu que es podria impulsar aquesta activitat tan bonica entre els infants?

De pessebres no n'he fet cap. Només una vegada, on ara hi ha la capella del Santíssim. Amb en Vilches, un company meu de la meua edat que ara viu a València, i amb Maria Latorre, catequistes tots dos. Era el primer o segon any de catecisme. Amb paper d'embalar hi vam fer tot d'estrelletes... Però a casa el Betlem el feia la Josefina. Jo no tinc manetes. Però sí que m'ha agradat de difondre la tradició...

Tot i que Llorenç Domingo es confessa fervent devot de la Verge de Fàtima, a tots nosaltres dia a dia se'ns fa evident la devoció que també sent per la Mare de Déu del Carme. Rosari, missa, oració, servei...

Sr. Llorenç, le agraim sincerament el seu testimoni.

Anna Maria

Dia de Pasqua a la Bordeta, 20 d'abril 1942.

VI LA UNITAT PASTORAL i tres nous diaques

Del mes de Març de 2005, a l'Església en general i a les nostres comunitats en particular, gaudim de la dedicació al servei dels fidels de tres diaques.

- Antoni Ruiz, diaca permanent, ordenat el dia 19 de Març de 2005 a la Catedral.
- Robert Louan Sibangbeu, ordenat el dia 17 de Juliol a l'Església del Carme.
- Fra Genis, Franciscà, ordenat el dia 17 de Setembre al Santuari de St. Antoni.

Amb aquest motiu, hem volgut fer-los unes preguntes per tal que ens expressin la seva vivència del seu diaconat. Aquí teniu les seves respostes.

Què ha suposat en la vostra vida el fet de rebre el Ministeri del diaconat ?

Antoni : El meu diaconat representa per a mi molta alegria, molta pau interior. Jo vaig descobrir Déu als 17 anys, em captivà el seu lliurament, el seu amor infinit, la seva transcendència – només Ell té paraules de vida eterna – i vaig decidir conèixer-lo mitjançant la parròquia i cursos de teologia. Arran de tot això, vaig decidir oferir-me a Déu, lliurar-li el meu temps i els meus esforços ; decidí seguir aquest camí...

Robert: Després de més de 10 anys d'estudis, d'il·lusions i d'espera, la recepció del ministeri del diaconat fou per a mi un moment molt important, percebut no com un fi sinó com una etapa envers la total donació a Déu per al seu servei i el dels meus germans en l'Església. El diaconat és una etapa, i el meu camí continua. Perquè més enllà de les ordenacions per a un servei,

es tracta aquí com en tota elecció de vida, de cercar la santedat a la que tots hi som cridats, «sigueu sants com el vostre Pare és sant».

Fra Genis : Per a mi ha estat la il·lusió de tota la meua vida, ja que així puc desenvolupar amb més llibertat i empeny la pastoral que faig i proposat com el ministeri propi del diaconat que he rebut.

Actualment, quines són les vostres tasques en atenció al ministeri ?

Antoni : A nivell diocesà, sóc el delegat de la pastoral vocacional, juntament amb la meua esposa Maria. Estem en contacte amb el Seminari on, cada 3er diumenge del mes, a les 18 h, es fa una hora de pregària per a que hi hagi més vocacions. M'agradaria que d'aquí sorgís un grup de joves amb inquietuds, que amb la seva vida i exemple ajudés els altres joves.

També col·laboro amb el Col·legi de l'Ensenyança, a la parroquia de Sta Ma. Magdalena i, esporàdicament, a la parròquia del Carme on visc. Dic gràcies a tots.

Robert : El diaca té uns serveis propis al seu ministeri als que no hi he estat sempre prou fidel. Per això aprofito l'avinentesa per demanar perdó a tots. Cal saber que aquest període està constituït per moments de pràctica. Per tant observo, escolto, medito molt i, així, m'enriqueixo (per al futur) amb tot el que veig, visc i entenc. En aquests moments de pràctica, no tinc altra missió

que posar-me a disposició dels meus responsables.

Voldria acabar expressant el meu agraïment als meus responsables i als feligresos per la seva atenció i generositat per tal de facilitar-me l'aprenentatge de la tasca que hauré de desenvolupar més endavant. Gràcies.

Fra Genis : Les meves tasques actuals són : visita als malalts i portar-los la comunió ; algunes vegades, més que malalts, són gent gran que no poden sortir de casa. També, la celebració litúrgica de la Paraula de Déu i distribució de la comunió als avis de la nostra residència «St. Antoni de Pàdua». Així mateix,

participo i actuo com a diaca en les celebracions solemnes de l'Eucaristia. Finalment, segueixo fent que sempre he fet, tenir cura del Santuari de Sant Antoni de Pàdua, això si, amb renovada il·lusió.

Fins aquí, les paraules dels nous diaques que han de servir per a que nosaltres, juntament amb ells, treballem per donar a conèixer la paraula de Déu i sapiguem donar-los-hi tot el nostre suport acompanyat de les nostres pregàries. I no podem acabar d'altra manera que dient Gràcies a tots tres !!!

Manolo Julià

MISSA ROCIERA AL CARME

Enguany la Casa de Andalusia de Lleida està celebrant el seu 25è aniversari. I ho ha fet en el marc de les **Jornadas Culturales Conmemorativas del día de Andalucía**. El passat diumenge dia 5 de febrer va voler-ho solemnitzar amb una missa rociera a l'església del Carme, oficiada pel Bisbe de Lleida Francesc Xavier Ciuraneta. Amb aquest acte la Casa de Andalusia ha volgut retornar a la parròquia del barri que la va veure néixer i on va estar ubicada la seva seu fins l'any 2000.

CONFERÈNCIA SOBRE SANTA EDITH STEIN

El P. Àngel Briñas, prior del Santuari de Santa Teresina, ens ha acostat d'una manera senzilla i profunda la biografia de la copatrona d'Europa canonitzada per Joan Pau II. A la vegada que s'anava endinsant en la dimensió humana i espiritual de la santa, el P. Àngel ens va suggerir algunes pautes per a viure aquesta Quaresma a la llum del testimoni d'Edith Stein.

Candelera: presentació d'infants al temple

El dia de la Candelera la parròquia del Carme va acollir a tots els nens i nenes batejats durant l'any 2005 per a presentar-los a la Mare de Déu.

CAPELLA DE LA VERGE DE LA UNITAT

Una decoració amb ànima

La parròquia del Carme ha esdevingut al llarg de la seva curta història en un exponent d'art.

Artistes importants com Serrasanta, Monjo, Padrós, Victor P. Pallarés, sr. Ramón Aguiló... han decorat el nostre temple. Últimament la Sra. Carme Benet, alcaldessa de Les Borges Blanques ha estat la encarregada de decorar la capella de la Verge de la Unitat amb quatre escenes bíbliques que tenen com a missió instruir-nos en la font de la Unitat. Queda reflectida la trinitat de Mambré, el naixement

de Crist i el naixement de l'Església –la Pentecosta- Tot això presidit per l'estrella de Salomó en la part alta de la capella. La pintora ha apostat per una fusió de la tècnica de les icones orientals amb expressió occidental. Aquestes escenes fan que la capella respiri amb els dos pulmons d'Europa: l'Orient i l'Occident; fan que el resultat sigui una pintura amb ànima, viva, que fa que es respiri una gran força espiritual.

La inauguració i benedicció de la capella va tenir lloc la vigília de la Mare de Déu de la Acadèmia, dia en què se celebrava el Certamen Literari en Honor de la Mare de Déu de la Unitat.

En la capella hi consta l'acta de benedicció que s'expressa així: «A les 6 de a tarda del dia 1 d'octubre, vigília de la festa de la Verge Blanca».

Què ha suposat per a vostè aquesta nova pintura de la Verge de la Unitat ?

Quan vaig rebre l'encàrrec de pintar un petit retaule de la Verge Maria, sota les directrius de Mn Leonard, era imprescindible que aquell retaule donés pas a tota una capella a l'Església del Carme, es tractava d'una representació que fos entenedora sense massa esforç pels fidels romanesos i per tothom. L'espai generós del mur ens va permetre de poder concebre la figura d'una Verge imponent que senyoreja tot l'espai. Seria molt llarg fer el comentari de la munió d'intencions doctrinals que conté el mural. Estic segura que ha significat quelcom més que el resultat d'uns dies de creativitat, treball i inspiració. Considero a Mn Leonard i a Mn Joan els vers artífexs de la capella, en la qual jo, no he fet altra cosa que posar al servei de la seva idea els meus coneixements artístics però també tot l'amor i la fe que conforma la part més important del meu ésser.

Carme Benet, Pintora

Quina va ser la seva primera impressió en acabar l'obra?

En contemplar aquesta capella símbol d'unió entre els

pobles vaig sentir que s'obria al món com a instrument de comunicació entre l'Intangible i la manifestació viva i humana dels nostres pobles del món que no son res més que la unitat del poble de Déu.

Quina tècnica va fer servir?

Amb el sentit, la intencionalitat i l'essència de l'art ortodox calia emprar la tècnica pròpia d'un retaule. Consta d'una preparació del mur adequada amb una base de «gesso» polit, preparat per ser panelat amb el pa d'or i pintat amb pigments de terres naturals amb aglutinant acrílic.

Satisfeta del seu treball realitzat?

En el mural no hi manquen les limitacions pròpies de tota obra feta per mà de l'home, però he intentat donar-li una via d'accés a la realitat més profunda, la de promoure un fèrtil ambient de pregària que tindrà sens dubte repercussions significatives al qui contempla, és com una crida especial que ens recorda a cada ú que l'aliança que estableix la Verge i el Nen amb nosaltres. Crec que va més enllà de tota exigència artística, implica la invitació a la vera unitat de totes les persones i de les seves creences.

ACTA DE BENEDICCIÓ DE LA CAPELLA

Avui, 1 d'octubre de 2005, Mons. Francesc Ciuraneta, Bisbe de Lleida, acompanyat de Mons. Pedtru Gherghel, Bisbe de Iasi – Romania -, i de Mons. Marc Nemtarul, bisbe dels ortodoxos romanesos resident a Bordeus, beneí aquesta capella de Santa Maria, Verge de la Unitat, pintada per Na. Carme Benet. És vigília del Certamen de l'Acadèmia Mariana, dedicat aquest any a la present imatge.

«Ut omnes unum sint» per Mariam.

ECUMENISME

El dimecres 19 de gener, dins de la Setmana de Pregària per la Unió de les Esglésies, vam organitzar, des de la Delegació d'Ecumenisme, una Taula Rodona amb el títol Què aportem les diferents esglésies cristianes a la societat d'avui?

Va ser una trobada amb els pastors protestants de les esglésies establertes a la nostra ciutat en el que cada u exposà quina era la seva participació en els nostres temps. També Mn. Jaume Pedrós, consiliari de la delegació, aportà la seva visió.

L'acte es celebrà a la sala d'actes de la Biblioteca Pública que es va omplir de persones àvides de conèixer i seguir el moviment ecumènic.

Francesca Agustí

PREDICACIONS QUARESMALS A LA CATEDRAL

Amb motiu de la celebració de l'Any de l'Eucaristia, l'arxiprestat Seu Vella va organitzar la passada Quaresma unes jornades de pregària i reflexió. Emmarcades dins de l'acte Eucarístic, Mn. Joan R. Ezquerro, Vicari General de la diòcesi, va orientar la reflexió sobre el sagrament més sant dissertant sobre els temes: Jesús «El Salvador» i Jesús «El Mestre».

«LA PASSIÓ» A LLEIDA

En la seva vuitena edició, la Passió de Lleida està ja ben consolidada a la parròquia del Carme. Art i religió es fonen en una magnífica representació interpretada pels actors de TOAR. Enguany engalanada amb els quadres escènics pintats per l'artista Josep A. Ferrer.

ASSEMBLEA 2005 DE LA NOSTRA UNITAT PARROQUIAL

El diumenge 6 de març a les 5,30 de la tarda, vam celebrar l'Assemblea de la Unitat Parroquial Pastoral que va estar emmarcada dins del nou pla de pastoral 2005-2008 que ens ha presentat el Sr. Bisbe com a eina de treball per aquest trienni dins de la línia «Obrint nous camins».

Consta de quatre eixos: Participació, Formació, Celebració i El Testimoni de vida. A l'Assemblea allí reunida es va exposar la manera com podem aplicar aquests punts tant en la nostra

vida interior com en la nostra tasca vers el proïsme i treball pastoral.

Amb la presentació de notícies, informacions i novetats apostòliques vam finalitzar una tarda viscuda amb joia amb la feligresia i els nostres preveres al redós de la Mare de Déu del Carme.

Francesca Agustí

REFLEXIOTERÀPIA DE LES MANS I REFORÇ DE LA MEMÒRIA

El primer trimestre de curs i d'acord amb la proposta presentada al consell de pastoral del mes d'octubre, es va realitzar a la parròquia un curs de d'Introduccio a la reflexoteràpia de les mans amb una participació de 12 persones. Es va crear un clima d'amistat i alhora es va donar l'oportunitat de conèixer altres membres de la nostra comunitat i obrir-nos a altres. També vàrem poder informar-nos una mica de la tècnica de la reflexoteràpia així com aprendre a utilitzar aquesta tècnica a fi d'ajudar a «guarir» alguna dolència.

Al mateix temps (un cop finalitzada aquesta classe) començà un altre curs de **Reforç de la memòria** amb una participació de 27 persones. Aquest curs i responent a les necessitats dels assistents va ser més nombrós. Ambdós cursos varen ser impartits per la

professora Ma. Carme Vidal. Per «reforçar» la memòria ho va fer amb una didàctica molt dinàmica, tot fent-nos conèixer Dones Famoses, obres d'Art, etc. Podeu fer la prova i preguntar a alguns assistents, per exemple qui era Coco Chanel, Amelia Earhart, Elionor d'Aquitània, la Mare Teresa de Calcuta... o bé l'estil del quadre El Entierro del Conde de Orgaz, La Llegenda del Sant Drap... etc.

Cal agrair a Ma. Carme Vidal aquesta aportació, perquè ha fet possible que un col·lectiu de persones aprofités el seu temps lliure formant-se culturalment alhora que es fomentava la participació en la vida d'una parròquia que vol seguir obrint nous camins. Us volem animar a apuntar-vos al propers cursos de **REFORÇ DE LA MEMÒRIA**.

Paquita Arturo

LA CASA D'ARAGÓ CELEBRA LA FESTA DEL PILAR A SANT JOAN

Amb l'església plena de gom a gom i la Mare de Déu del Pilar ben guarnida i perfumada de flors es va celebrar l'Eucaristia i la processó des de la seva nova seu al temple de Sant Joan. La devoció a la patrona dels aragonesos està també ben arrelada al cor dels lleidatans.

V ANIVERSARI DE LA BEATIFICACIÓ DE FRANCESC CASTELLÓ

El disabte 11 de març, vam celebrar a la Parròquia de Sant Pere uns actes per significar aquesta data important per als lleidatans. Ja des del matí, Mn. Gerard Soler celebrà la missa en la capella recentment restaurada del Beat Francesc. A la tarda després del Sant Rosari dirigit per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, es celebrà l'Eucaristia presidida pel nostre Sr. Bisbe. Acabarem amb el cant dels Goigs i la veneració de la relíquia del Beat.

Va ser una tarda entranyable que vam poder concloure visitant l'exposició permanent que, des de fa uns mesos, s'ha augmentat amb tres vitrines que contenen algunes peces de roba que va utilitzar en Francesc tant d'adult com de nen.

Francesca Agustí

FESTA DE LA MARE DE DEU DEL CARMÉ

La novena s'ha organitzat conjuntament amb Santa Teresina. Els predicadors han estat els rectors de Lleida.

Enguany s'ha realitzat la segona edició de la processó en honor de la Mare de Déu del Carme, amb la participació de l'Associació de Comerciants. Quatre gegants van encapçalar la comitiva seguits dels tamborilers de la Casa d'Aragó.

Aquest any el recorregut, davant la impossibilitat de passar pel carrer Magdalena, es va desenvolupar pel carrer del Carme, Portaferriera, plaça de la Sal i plaça de Sant Joan. En tornar al temple es va fer l'ofrena floral en què van participar els nens i les autoritats.

Una bona ocasió per a que Maria beneixi les nostres llars i les nostres activitats.

ESCENIFICACIÓ DE L'OBRA «JOAN XXIII, EL PAPA BO»

Aquest és el títol d'una obra teatral sobre el beat papa Joan XXIII estrenada abans de Nadal en el Santuari de Sant Antoni, on es venera un altar al mateix Sant Pare.

El text és del pare Francesc Gamissans, o.f.m., i la interpretació anà a càrrec de l'Agrupació Teatral TOAR que dirigeix el Sr. Enric Castells. Posteriorment a Lleida, l'obra ha estat representada a la catedral i en les parròquies de la Mare de Déu del Pilar i de Sant Jaume amb un aplaudiment del nombrós públic.

El mateix pare Gamissans a finals de novembre dirigí un seminari en l'IREL sobre el mateix papa Giuseppe Roncalli. El text ha estat publicat i està a la venda en la llibreria Llull sota el títol «*El papa Joan XXIII, paradigma de bondat i pau*».

MISSA DEL BARRI NOGUEROLA AL CARMÉ

Les festes del barri són un motiu de trobada entre les persones que hi vivim o treballem. Amb la celebració de l'Eucaristia donem gràcies a Déu per la bona convivència i li demanem que estrenyi els nostres vincles d'amistat.

MARE DE DÉU DE L'ARCADA, ÚLTIM DIUMENGE DE GENER

L'Associació de Comerciants del carrer Major i Paeria juntament amb la Parròquia de Sant Pere, ens convidaren als actes preparats amb motiu de la celebració de la festa de la Mare de Déu de l'Arcada. El Vicari General de la diòcesi, Mn. Joan R. Ezquerro presidí l'Eucaristia. Tot seguit, la tradicional ofrena floral a la Mare de Déu, i un pica-pica a la plaça de St. Francesc.

UN BISBE UCRAÏNÈS A LLEIDA

El bisbe ucraïnès Hilb Lontxina el dia 8 de desembre, va realitzar la seva visita apostòlica a la comunitat de cristians grecocatólics de la nostra ciutat. Van celebrar la Sagrada Litúrgia a l'església de Sant Joan. Un moment de pregària intensa i de comunió amb les nostres Esglésies orientals.

Unció comunitària a Sant Joan en ocasió del Dia dels Malalts

TROBADA DELS ARAGONESOS I DE LA CASA D'ARAGÓ (Missa baturra al Carme)

La Casa d'Aragó ja no està al nostre barri, però continua fent estada al nostre cor. Així es va posar de manifest al compartir amb els seus cants i la seva oració l'Eucaristia del darrer diumenge d'Advent.

VETLLA DE LA FESTA DE SANT JOAN

Sense foguera i sense petards, però amb el caliu i l'alegria dels de Casa, ens aplegarem amistosament per a celebrar el final de curs i la festa dels «jous».

NARCÒTICS ANÒNIMS

Presento nuestra Asociación como miembro de la misma y en nombre del grupo que se ha iniciado en la parroquia del Carme de Lleida.

Narcòtics Anònims es una confraternidad o asociación sin ánimo de lucro compuesta por hombres y mujeres para quienes las drogas se habían convertido en un problema muy grave.

Somos adictos en recuperación y nos reunimos con regularidad para ayudarnos a permanecer «limpios». Este es un programa de abstinencia completa de todo tipo de drogas. Sólo hay un requisito para ser miembro: el deseo de dejar de consumir. Sugerimos que mantengas una mente abierta para poder aprovechar esta oportunidad. Nuestro programa consiste en una serie de principios escritos de forma sencilla a fin de poder seguirlos diariamente. Lo más importante es que ¡funcionan!

Nuestra experiencia colectiva nos ha enseñado que las personas que asisten regularmente a nuestras reuniones se mantienen «limpias». Se mantiene con nuestras propias contribuciones.

Narcòtics Anònims promete tres cosas: dejar de consumir drogas, perder la obsesión por éstas y encontrar una nueva forma de vivir, a aquellas personas que están dispuestas a poner su esfuerzo

Queremos agradecer sinceramente a la parroquia del Carme el habernos facilitado la posibilidad de realizar nuestras reuniones en Lleida, y así ayudarnos a que podamos llevar a cabo nuestro objetivo primordial que es llevar el mensaje al adicto que todavía sufre.

LA RONDALLA DEL CLUB SANT JORDI A SANT JOAN

Pòrtic de les festes nadalenques

La coral « Naixent » i la Rondalla « Amics de l'Art » del Club sant Jordi de la Caixa Catalunya, inauguraren les festes nadalenques el 22 de desembre, a les 18 hores, amb un concert de variades peces musicals. El director expressà la seva força animadora, donant vida als instruments i al cant coral. Trobada inoblidable i molt apropiat per a la benedicció i inauguració del Pessebre monumental preparat pels artistes Vicenç Solé, Jaume Escuin i Antoni Bonet. Gràcies a tots!

FULL INFORMATIU PORTES OBERTES 2006

Fins ara ja han sortit vuit edicions de «Portes Obertes». Amb la finalitat de fer més propers les parròquies a totes les llars de la Unitat Pastoral, informem de les activitats programades i us convidem a participar-hi.

CAMPANYA DE NADAL: ALIMENTS COL·LEGI DE LA SAGRADA FAMÍLIA I JOGUINES DEL MATER SALVATORIS

FEM ESSLÉSIA

El Col·legi Sagrada Família de Lleida, no vol ser un bolet aïllat de la vida de la ciutat i del barri. Des de diferents àmbits es potencia la vinculació amb el veïnatge, la qual cosa inclou la parròquia, i també amb les diferents institucions de la ciutat.

Com a escola cristiana que som oferim un creixement integral dels nostres alumnes que passa per obrir els ulls a la realitat que ens envolta. Per aquest motiu vam de-

manar a la Parròquia amb la que habitualment col·laborem, si tenia pensat organitzar una campanya solidària per Nadal.

Les famílies del nostre Col·legi van respondre, amb generositat, a la crida que els vam fer des del Departament de Pastoral i vàrem lliurar un bon nombre de capses plenes d'aliments per compartir amb els immigrants i famílies necessitades de la Parròquia del Carme. Els joves de batxillerat també van adherir-s'hi donant-los la cistella que sortejaven per al viatge de fi de curs i que va quedar sense guanyador. No menys generosa va estar l'aportació del stock de joguines que els alumnes del col·legi Mater Salvatoris ens van oferir pels nens immigrants de la parròquia.

La nostra vivència de l'Advent ens va portar a preparar «amb Maria» aquest nou aniversari del naixement de Jesús. Per a ensenyar a viure el profund sentit del Misteri de

l'Encarnació cal recórrer a recursos molt diversos. El pessebre vivent va servir per recrear el context en què el Déu cristià va decidir fer-se «un dels nostres»: un senzill estable lluny de casa. L'alegria dels pastors i la recerca dels mags contrastaven amb el neguit d'Herodes, que se sentia amenaçat pel naixement del Messies. Tot plegat, una catequesi que us convidem a visitar en properes edicions.

L'Equip de Pastoral

CINEFÒRUM

Formació, entreteniment i comunió. Aquesta és la proposta del Cinefòrum: la visualització de pel·lícules ben fonamentades en valors, que

fan possible un diàleg entre fe i cultura. *Los chicos del coro*; *Hotel Rwanda*; *Hermano sol, Hermana luna*, són els títols que enguany s'han projectat.

Gràcies a la generosa col·laboració de TOAR la parròquia també ha organitzat sessions de Teatrefòrum, amb la mateixa finalitat formativa. Així, els actors de *El Petit Príncep* van apropar-nos els personatges que interpreten en un diàleg espontani amb el públic.

Enguany, pel temps de Quaresma aprofundirem en santa Edith Stein amb la representació de l'obra *Arrencada del seu poble*.

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA SANT ANTONI DE PÀDUA

La transformació de l'antic Col·legi Major d'estudiants, dirigit pels franciscans en residència geriàtrica, està donant els seus fruits. D'antuvi cal dir que està plena de gom a gom: 83 avis, homes i dones a tot estar; i a més a més, 35 d'assistència de dia.

Durant aquets mesos d'hivern han abundat actes culturals i lúdics en la residència: recitacions poètiques de rapsodes, concerts de corals o d'instruments musicals, jocs col·lectius, treballs manuals, etc. etc. També diverses ONGs de joves han vingut per fer passar estones agradables i distretes als nostres vellets.

L'atenció espiritual de la residència va a càrrec de la comunitat franciscana: dos dies a la setmana, fra Genís, diaca, celebra la litúrgia de la Paraula i administra l'Eucaristia a tots els avis que ho volen.

A Lleida, la residència *Sant Antoni de Pàdua* es va consolidant i és coneguda i estimada per tothom.

Francesc Gamissans

L'OBRA DEL «PA DE SANT ANTONI»

Amb aquest nom es coneix l'obra social del Santuari que porta a terme el pare guardià de la comunitat franciscana, Joaquim Recasens, i un grup de senyores voluntàries.

Cada any es fa públic el balanç econòmic de l'obra, amb la particularitat que la majoria dels donatius són anònims. Pel que fa a les necessitats, es concreten en queviures, roba, pagament de lloguers d'estatges, medicaments, viatges, aigua i llum, etc. La majoria dels qui demanen són emigrants: homes de color sense feina, dones amb criatures i padrinetes del país amb una pensió no contributiva de misèria, etc.

BORREGO I CARQUINYOLI

Fidels a la seva cita anual amb la parròquia, *Els Pastorets* s'han posat novament a escena amb actors dels grups escènics TOAR, Agrupació teatral del Carme, AEM-Belles Arts i el Grup Sardanista Montserrat. Un elenc de grans actors de quatre generacions, entre 70 i quatre anys. El més petit i bufó era, però, el Nen Jesús, aquesta vegada «encarnat» pel nét del director de l'obra, Enric Castells. Enhorabona!

50 anys del Trasllat i entronització de la Verge de Grenyana des de Sant Joan a la seva ermita

El diumenge 15 de maig l'ermita de Grenyana celebrà una festa grossa per commemorar el 50è aniversari de l'entronització de l'actual imatge. Va ser el 19 de maig de l'any 1955 quan, des de la parròquia de Sant Joan, va arribar en processó a l'ermita la nova talla executada per l'escultor Jaume Gort. Que Maria torni els seus ulls misericordiosos cap a la casa i la feligresia d'on va sortir.

CHARLES DE FOUCAULD, BEAT

El 13 de novembre es beatificà a Roma a Carles de Foucauld, l'apòstol dels tuaregs del Sàhara. Militar francès que a través de la vida contemplativa i oculta a Nazareth va trobar la veritat de la humanitat de Jesús. El seu carisma ha inspirat en l'Església una vintena de congregacions i associacions de vida espiritual. És coneguda la seva pregària de abandonament: *«Pare, m'abandono a Tu, fes de mi el que vulguis. Del que facis de mi, te'n dono gràcies. Estic disposat a tot, ho accepto tot».*

dono gràcies. Estic disposat a tot, ho accepto tot».

40 ANYS DEL VATICÀ II

El 8 de desembre es commemorà el 40è aniversari de la cloenda del concili Vaticà II. Els concilis de l'Església tarden molts anys a realitzar-se plenament. En ell es despertà una dinàmica de corresponsabilitat en els laics i una manera de fer església més comunitària. Tots ens hi hem d'implicar en el corrent conciliar, assimilant els seus documents i posant més esforç per a madurar en la fe i en l'amor.

... I 10 DEL TARRACONENSE

Trobada commemorativa dels 10 anys del concili. Montserrat 4 i 5 de juny. Una oportunitat per a preguntar-nos què ens demana avui la nova realitat o per a fer un balanç sobre el que ens cal fer perquè l'Església pugui acompanyar el moviment del moment que estem vivint.

COLÒNIA: XX JMJ

Aquesta ciutat alemanya acollí la XX jornada mundial de la joventut, la primera sense Juan Pau II. Amb el lema: *«Hem vingut a adorar-lo»*, un milió de joves s'aplegaren al voltant de Benet XVI.

JOAN PAU II I BENET XVI

Els ulls de la Humanitat es tornaren cap a Roma. El Papa Joan Pau II, després d'una exemplar agonia moria el 2 d'abril d'aquest any. La resposta, especialment dels cristians, ens demostrava el que afirmà el nou Papa que «l'Església està viva i és jove».

Aquesta imatge suggestiva ens recorda el que ha de ser la missió del Papa i de tots el cristians: compartir la creu de Crist.

«... Em consola el fet de que Déu sap treballar i actuar amb instruments insuficients ... Amb l'ajut del senyor ressuscitat i confiant en el seu ajut persistent m'encomano a les vostres pregàries». Així s'expressava el Papa Benet XVI en les primeres paraules de salutació i benedicció a la Plaça de Sant Pere el 19 d'abril del 2005.

TAIZÉ: MORT DEL GERMÀ ROGER

Tots recordem la figura del germà Roger. Profundament recollit, insinuant un somriure, transparentant el seu diàleg interior amb el Senyor, envoltat de joves i promotor de l'ecumenisme. En aquesta mateixa actitud va morir assassinat el 16 d'agost. Els seus germans expressaven amb aquestes paraules els sentiments de la comunitat: «A la violència, només hi podem reaccionar amb pau».

Ell ha ajudat a molts joves a fer l'experiència cristiana per mitjà de la pregària.

Que des del cel faci que el seu carisma continuï viu a l'Església.

Encara recordo el dia que vaig conèixer el germà Roger de Taizé. Era allà al mig de l'església rodejat de joves. Encara record la mirada transparent, límpida, brillant, una mirada que et penetrava i amb la qual podies sentir que Déu era dins d'aquell cos fràgil i somriure seré.

Fa uns pocs mesos ens va deixar mort per una dona romanesa, la qual no sabia el que es feia; la resta de germans mai van recriminar a aquesta dona el seu acte i va ser perdonada com Jesús va perdonar els seus botxins.

Benvolgut germà Roger, avui ja ets amb el Pare, assegut amb ell, et demano que preguis per tots nosaltres que encara som en aquest món, per que sigui un món amb més tolerància i comunió entre els cristians, a la qual causa vas dedicar la teva vida.

Que Déu et beneixi per sempre. Amen.

Quim

ANY DE L'EUCARISTIA

Des d'octubre de 2004 fins al 30 d'octubre del 2005. Un any per aprofundir en aquest misteri i redescobrir la presència salvadora de Jesús en les celebracions dominicals en les que se'ns dona l'aliment més preciós que l'Església pot tenir. A les nostres comunitats hem intentat viure amb més intensitat les celebracions dominicals i intensificar els moments d'adoració a l'Eucaristia: tots el dies a Sant Pere i els dimecres al Carme.

V ENCONTRE MUNDIAL DE LA FAMILIA

València, juliol 2006

Es tracta d'una gran convocatòria que cada tres anys realitza el Papa per a celebrar el do diví que suposa tota família, ja que «en la família es forja el futur de la Humanitat», segons unes paraules del Papa Joan Pau iniciador d'aquestes trobades.

Del 1 al 7 de juliol es farà la Fira de les famílies, juntament amb un congrés internacional teològic-pastoral. El dia 8, vigília de la gran Festa: Una trobada festiva i testimonial. El dia 9, diumenge, el Papa Benet XVI presidirà l'Eucaristia conclusiva.

¿Ens animem a assistir-hi?

ELS PESSEBRES ALS NOSTRES TEMPLES

PESSEBRE DE SANT JOAN

Aquest any ha estat la tercera edició d'aquest pessebre que ja era tradicional al Club sant Jordi de la Caixa d'Estalvis de Catalunya. El Sr. Vicenç Solé acompanyat dels incansables Antoni Bonet i Jaume Escuin es fan presents en una obra mestra: els misteris de la infància de Jesús. Art i religiositat s'ajunten en aquest gran pessebre que ens acompanya les festes nadalenques i que es visita per moltes persones. Gràcies.

PESSEBRE NADALENC FRANCISCANS

Per Nadal, el pessebre al Santuari de Sant Antoni construït pels artistes Josep Figueras, Antoni Gil i José Antonio Ferrer, merescut el segon premi atorgat per l'Associació de Pessebristes de Lleida. Tots tres artistes confessen que la perspectiva i la il·luminació és la part més difícil d'aconseguir en un pessebre i que el que impressiona més d'ell als infants és la cova del Nen Jesús, el bou i la mula, i els tres reis d'Orient.

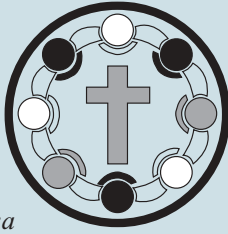
L'origen del pessebre es remunta a sant Francesc d'Assís que en va contruir un de vivent al poble de Greccio (Itàlia). Després, els franciscans l'han propagat per tot el món.

DIORAMA DE LA MARE DE DÉU DEL CARME

Un finestral gran ens introdueix en unes escenes nadalenques que regalimen un caliu familiar i uns panorames palestins. Tota una obra del Sr. Josep Baraona, detallista i artista, constant i incansable. Endavant!

Somos muchos los que nos vamos reuniendo en la Iglesia del Carmen. Hasta cierto punto puede ser nuestro refugio y nuestra palestra para lanzarnos con más entusiasmo en la lucha de la vida que todo inmigrante tiene al llegar a una tierra forastera.

- La revista **Informanà** nos ayuda a aglutinar el colectivo inmigrante. Con la información y la formación que nos comunica, quiere convertirse en el «Manà» o alimento que el pueblo recibía mientras peregrinaba en el desierto.
- Este año, al empezar el curso 2005-2006, concretamente el 9 de octubre, se realizó la primera **Asamblea Extraordinaria**. Fue una oportunidad para intercambiar experiencias y promover nuevos proyectos.

La mesa redonda se inició planteando las situaciones críticas a las que se ven sometidos los inmigrantes. También se insistió en la actitud que la Iglesia debe tener con nosotros empleando tres escenas evangélicas: Emaús (representa la acogida); Jericó, el buen samaritano (la asistencia) y Jerusalén-Pentecostés (diversidad de lenguas unidas por la gran fuerza del amor).

Uno de los puntos que con más insistencia afloraba era el que se expresa con esta afirmación: «el coste de la integración conlleva muchas veces la pérdida de valores».

Al final se llegó a unas conclusiones y compromisos. Una buena palestra para lanzarnos a dar nuevos pasos en la pastoral migratoria.

CURSO DE AGENTES DE PASTORAL MIGRATORIA

Iniciativa nueva. Se ha realizado en su primera edición del 15 de octubre al 17 de diciembre del 2005. Diez sesiones en las que los participantes pudieron recibir un baño de formación sobre los puntos fundamentales de nuestra fe y sobre la doctrina social de la Iglesia. Una buena herramienta para convencernos que todos somos responsables del mundo en que vivimos y que nadie puede ser un parásito, sino que hemos de prestar nuestros servicios para que las personas y los ambientes mejoren.

NIEVE EN BOÍ –TAULL I BAQUEIRA

Si conviene formarnos, no podemos olvidar nuestros momentos de expansión. Ya va consolidándose la excursión anual a la nieve. Alegría, cantos, trineos y patinaje fueron las actitudes y actividades de los componentes de la expedición de este año que llenaba tres autocares.

TAMBIÉN VA SIENDO YA TRADICIONAL LA PEREGRINACIÓN AL SANTUARIO DE LOURDES

También fuimos tres autocares. Convivencia amistosa, encuentro con personas de varias nacionalidades, plegaria en diversos idiomas, cita con la Virgen que, como buena Madre, se goza de encontrarse con todos sus hijos.

REUNIÓN MENSUAL Y MISSA DOMINICAL

La perseverancia todo lo alcanza. Vamos continuando en nuestra formación (todos los primeros domingos a las 18 h.) y en nuestras celebraciones (en el Carmen, 11'30 los rumanos; en San Pedro, 13 h. los ucranianos; y a las 20h, los latinos). Asimismo, todos los sábados funciona un «esplai» a las 12 h. en los Bajos de la Iglesia.

MISA EN SANT JOAN EN EL «DIA NACIONAL DEL INMIGRANTE»

Realmente este encuentro anual es una experiencia fuerte de la universalidad de la Iglesia. Diversos idiomas. Colorido impresionante y una misma fe. Todos alrededor del altar viviendo una gran fraternidad. Rumanos, ucranianos, subsaharianos y representantes de las diferentes naciones de Latinoamérica. Presidió la ceremonia el Sr. Obispo de la diócesis. Encontramos a faltar la presencia del Padre Mihai, aunque... estaba presente.

NAVIDAD Y REYES

Días de familia. Precisamente por tener nuestras familias lejos de aquí hemos intentado favorecer un clima de convivencia estos días en que todos nos sentimos más hermanos.

La Misa extraordinaria del 25 por la noche en el Carmen, precedida por el encuentro festivo con turrón, en el Local parroquial del Carmen.

En este mismo local vivimos la llegada de los Reyes Magos que se aprestaron a ofrecer regalos para los pequeños y también para los mayores; dígalos sino el jamón que le tocó a la Sra. Fortunata.

Julia Hernández i Jesús Mejía (Honduras)

GRUP D'ATENCIÓ ALS MALALTS

Els malalts de la Parròquia: **UNA PRIORITAT**. Som un grup reduït de la Pastoral de la Salut, la nostra missió es fer possible, amb el nostre afecte i estima, que el malalt o l'ancià vegi realitzades les «**BENAUANCES DE L'ANCIÀ**»:

- Benaurats els qui em miren amb simpatia.*
- Benaurats els qui comprenen el meu lent caminar.*
- Benaurats els qui parlen amb veu alta per minimitzar la meua sordera.*
- Benaurats els qui estrenyen la meua mà tremolosa.*
- Benaurats els qui s'interessen per la meua llunyana joventut.*
- Benaurats els qui no es cansen d'escollir les històries que repeteixo.*
- Benaurats els qui comprenen la meua falta d'estimació.*
- Benaurats els qui em regalen part del seu temps.*
- Benaurats els qui es recorden de la meua soledat.*
- Benaurats els qui m'acompanyen en el sofriment.*
- Benaurats els qui alegren els darrers dies de la meua vida.*
- Benaurats els qui m'acompanyen al moment del traspàs.*

Els visitem freqüentment, respectant les seves creences. Els que desitgen rebre la Comunió se'ls hi porta amb la freqüència que volen.

Si algú vol agregar-se al grup, serà molt ben rebut.

María Beneit

Grup de «Vida Creixent»

El grup de vida creixent continua amb les seves trobades mensuals enriquint-se del temari assignat aquest any, «L'esperança una manera de viure».

La trobada anual va tenir lloc al santuari de Poblet on ens vam reunir 1.300 membres de tot Catalunya, presidits pel Arquebisbe de Tarragona Mn. Jaume Pujol.

Després ens vam reunir tots en un dinar de germanor.

Qui es vulgui agregar al grup, serà molt ven rebut.

**Amb una flama
d'Esperança encesa
Que encara resta un
camí per fressar,
Caminarem amb tota
la fermesa
Per dur l'alegria al
cor del germà
I aquesta alegria ningú
no ens la pendrà!**

(del nostre himne)

Josep M^o Condal

ELS REIS MAGS, A LA RESIDÈNCIA MONTSERRAT

Els avis de la Residència Montserrat han estat també aquest any, de molta sort. Els Reis mags de la nostra parròquia, vinguts de tres continents diferents, han anat a visitar-los i a lliurar-los uns regals molt escalents. Tots es van posar molt contents. Certament, la il·lusió no té edat.

LA CORAL DEL CARME

En acabar el curs 2004-2005 la Blanca Julià que havia dirigit la nostra Coral des de l'inici de la formació del grup, hagué de deixar-nos per motius professionals. Naturalment, sense un motiu tan justificat, mai no li hauríem permès, ni ella hagués gosat, abandonar l'obra que havia vist néixer (1997) i a la que lliurà el seu impuls juvenil i habilitat. Endemés la Blanca coneix i n'està segura de la nostra admiració i estima.

Malgrat el sentiment per l'absència de la Blanca, la Coral ha rebut amb il·lusió la persona que la Blanca volgué que prosseguís la seva tasca: la Gemma Naranjo, qui acceptà voluntàriament l'encàrrec i des de la represa del curs el passat octubre, dirigeix la Coral i ha demostrat la seva destresa. Així la Coral no ha interromput la seva preparació durant l'any 2005. Els assaigs setmanals han continuat i públicament ha pres part en els següents actes:

1 d'abril: Concert de «Mans Unides», celebrat a l'Auditori Municipal.

19 de juny: Missa a l'Església del Carme amb motiu de la Festa Major dels Veïns del Noguera.

18 de desembre, a l'Església del Carme: Recital de Nades per a felicitar el Nadal als sacerdots de la parròquia i a la feligresia.

Maria Dolors

TALLER LITÚRGIC

El rober parroquial el formen un grup de senyores que es reuneixen totes les setmanes de 5 a 9 de la tarda en una de les dependències de la parròquia.

La seva missió principal és confeccionar i arreglar tota la roba emprada per al culte de l'església: tovallols pels altars, corporals, purificadors, etc... També es confeccionen gran nombre de labors destinades a l'exposició i venda que tots els anys organitza «Mans Unides».

Cada any es renova i manté el vestuari de la Passió i dels Pastorets. Es col·labora el dia de la representació perquè tot estigui al seu lloc oportú, de manera que els actors puguin canviar-se amb rapidesa.

De forma extraordinària es van confeccionar sis casulles -dues blanques, dues morades i dues verdes-, destinades a una parròquia del nord d'Àfrica. Arribaren a la seva destinació per mitjà del Sr. Filiberto en un dels viatges que va realitzar al seu país.

També es van confeccionar sis estoles blanques i sis morades per a les concelebracions litúrgiques.

El rober també té la funció de reunir i enfortir cada vegada més l'amistat entre les persones que el conformen.

Dolors

MIJAC

Hola!

Els nens i nenes del MIJAC del Carme van començar el curs 2005-2006 amb un nou lema per als propers dos cursos: *Cuida el que estimes i no ho perdràs*. Aquest lema el comparteixen amb els altres infants del MIJAC d'arreu de Catalunya i les Balears.

Uns quants infants del nostre centre i altres nens i nenes de la diòcesi de Lleida van treballar el lema en l'Assemblea Diocesana d'Infants, que va tenir lloc durant l'últim cap de setmana de novembre de 2005. En aquesta assemblea van decidir quina campanya durien a terme per treballar aquest lema. Van decidir que aniria enfocada cap a la gent gran: *Els padrins són família, estimàls!*

Però no tot ha estat treballar. Els nostres infants també han jugat pels carrers del nostre barri, van fer la Castanyada i, com no, van celebrar el Nadal anant d'excursió a Butsénit. Allí tots junts vam fer un pessebre que el vam deixar allí. I com a coses futures us podem dir que aquesta primavera anirem d'excursió de cap de setmana a Tarn, continuarem jugant pel barri, revisarem les nostres accions, començarem a treballar la campanya, i a l'estiu anirem de colònies. A on? a la casa de colònies de Bastanis del 3 al 13 d'agost.

I els animadors? No hem parat. Dissabte darrera dissabte hem acompanyat els infants en les seves dinàmiques, jocs, activitats... tot revisant-les amb ells a la llum i l'escalfor de l'Evangelí.

Fins la propera,

L'Equip d'Animadors

Ha nascut la CORAL INFANTIL del Carme

Des del primer diumenge de març els nens i nenes de tot el món, de la parròquia del Carme, hem format una Coral dirigida per Paul, Michel i Bruno. Els assaigs els fem al Saló parroquial després de la missa de les 11:30 h. Estem molt il·lusionats de poder cantar tots junts i ser cada dia més amics.

Vols participar-hi? T'agradarà.
T'esperem el proper diumenge.

EL GRUP MISSIONER DEL CARME

També penseu que tots podeu ser missioners. Aquí, sense moure'ns de la ciutat. La tasca és molta però amb senzillesa i un cor obert als que se'ns acosten podem potenciar l'animació missionera.

Antonieta Alzúria

ELS INFANTS I LA CATEQUESI

PRIMERES COMUNIONS 2005, AL CARMÉ I A SANT JOAN

No ens hem d'accontentar en «ser» comunitat, sinó que hem de «fer» comunitat. Aquest «fer» suposa la capacitat de comunicar i transmetre als altres la pròpia experiència de fe, i de valorar la importància que té per a tots la formació. La catequesi és la brasa que alimenta el foc de la fe. A totes les edats. Però cal cuidar-la especialment en l'edat de la iniciació.

La preparació per a rebre el sagrament de l'Eucaristia és un objectiu inicial de la Catequesi d'infants. Però no és l'únic objectiu. Procurem que la iniciació dels infants en la fe i en la celebració de la missa els ajudi a una formació que perduri més enllà de la Primera Comunió. Comptant, això sí, amb la necessària col·laboració dels pares i, també, de tota la comunitat.

Inici de curs de Catequesi

Tarda de berenar i jocs

Aquest grup de nens i nenes es van preparar per rebre el sagrament del Baptisme la nit de Pasqua.

**El Dijous Sant dotze nens vam escenificar el Lavatori de Peus.
I Divendres Sant vam col·laborar en la representació de la Passió.**

Fins i tot hem guanyat un premi que vam recollir a l'Institut d'Estudis Ilerdencs després de la processó de Sant Jaume.

Al temps de Nadal preparem els pastorets. Participem en la representació de Borrego i Carquinyoli, però també preparem la nostra pròpia representació, l'Estel de Nadal. Hi posem molta il·lusió!

Allí mateix, al pati de l'IEI, uns dies després vam participar en la representació de l'obra «Sant Jaume ve de Galícia». Amb els nostres fanals acompanyàvem a l'apòstol Sant Jaume tot cantant la tradicional cançó.

Quan arriba l'estiu, a l'Esplai preparem pomells de flors per fer l'ofrena floral a la Mare de Déu del Carme, sempre amb les bones mans d'un bon grup de senyores que tenen, a més, molta devoció per la Mare de Déu.

Enguany també hem participat en el concurs de Fanalets.

INICI DE CURS DEL CONSELL PARROQUIAL DE LA UNITAT PASTORAL

Un bon grup de les tres comunitats ens reunirem a la casa de la família Melcior per a planejar el programa d'activitats del nou curs.

VIACRUCIS A BALAGUER

El dia 20 de febrer, segon diumenge de quaresma, vàrem anar dos autocars grans i molts cotxes particulars, a Balaguer per a celebrar el viacrucis d'inici de Quaresma.

Es van llegir les estacions preparades per mossèn Lluís Pociello. Foren uns comentaris molt profitosos. Des d'aquí fem un record especial davant Déu per ell. I que intercedeixi per tots nosaltres.

PASSIÓ D'OLESA DE MONTSERRAT

Dia 13 de març. De bon matí sortirem per a veure la passió. Ens va agradar molt. Però ho hauríem gaudit més si no haguéssim passat tant de fred, ja que al teatre no hi havia calefacció. Tots amb l'abric posat. Vam dinar a la casa parroquial.

Per la tarda, vam pujar a Montserrat. La missa es va celebrar al cambril de la Mare de Déu. Un dia molt aprofitat i bonic.

VIATGE A VIC

27 de maig. Final de curs. Els participants: els mossens, un bon grup de la Unitat Pastoral i de l'Arxiprestat. Al matí vàrem conèixer Vic. La ciutat, en conjunt es normal. Passejant per carrers trobarem la catedral, on es destaca el campanar romànic; esvelt i elegant, molt bonic.

A la cripta celebració de la missa, el claustre gòtic. Allí ens trobarem amb el senyor bisbe; jove i agradable. Ens férem fotografies amb ell.

També visitarem el museu, que es un del més importants d'arqueologia i d'art cristià, una joia per a Vic. Després, ens dirigirem a Folgueroles, pàtria de mossèn Cinto Verdager. Una rapsoda del poble, ens va fer un recital de poemes al temple parroquial, i ella mateixa ens va acompanyar a visitar la casa de mossèn Cinto Verdager.

La Ramona Tost també ens va recitar una poesia de Verdager; per cert, molt bé. El poble molt bonic i acollidor. Sortirem cap al camí que ens portaria a l'embassament de Sau es una gran obra hidràulica que aprofita les aigües del Ter en el seu pas per les Guilleries. Al fons del Pantà vàrem veure el campanar del poble que hi ha sota l'aigua. Estava en obres un edifici, que va ser on es va firmar l'Estatut.

Donant gràcies per aquest dia tan bo als mossens, tornem cap a casa, feliços i contents.

VIATGE A RÚSSIA

Viatge estrella de l'any. Els dies 23 al 30 d'Agost, amb 113 participants, Visitant Sant Petersburg i Moscou.

Sant Petersburg, és una ciutat cèlebre de l'imperi Rus, no solament, pels seus magnífics palaus sinó que també pels museus, i teatres. És enorme, les seves avingudes grans amb jardins, parcs, elegants ponts sobre els rius i dels 86 canals. La ciutat rep del riu Neva un regal que encara la fa ser més maca i lluminosa. El seu panorama i siluetes, per orientacions les dues agulles daurades: la de l'Almirantatge i la de Sant Pere i Sant Pau.

El que més ens va agradar va ser l'església de la Resurrecció, la catedral de la fortalesa de Pere i Pau, es el panteó dels emperadors russos, la catedral de sant Isaac i monument a Nicolau I, el palau de l'Ermitatge, una meravella. Peterhof, situat davant del golf, és un encant extraordinari, els seus jardins amb flors de totes les varietats, sortidors, cascades, a la porta de l'entrada de l'edifici. Allí uns músics ens varen tocar l'himne de Catalunya.

Finalment, voldria recalcar tres coses: el passeig amb golondrina pels canals, amb una panoràmica esplèndida; el teatre, on vàrem veure El Llac del Cigne; i el viatge a Moscou en tren, amb l'andana de gom a gom, i empentes per poder-hi pujar. Malgrat l'angoixa pensant que sens escaparia, a Déu gràcies tot va anar molt bé.

Moscou. La capital de Rússia, és molt diferent de San Petersburg. El seu encant són les catedrals que estan tocant una de l'altra, totes diferents amb unes cúpules d'or treballades amb diferents formes, colors i dibuixos.

Són una meravella. La primera cosa que vàrem visitar en baixar del tren, va ser la Plaça Roja. En aquells moment estava buida doncs era molt matí. La poguérem veure amb tranquil·litat; vam fer moltes fotografies. El nom de la plaça ja ve del segle XV. Hi ha una muralla que separa de la plaça del Kremlin. I allí hi ha el mausoleu de Lenin, botigues, i un museu històric. Molt a prop hi ha la catedral de Sant Basili; és molt maca.

El Kremlin és un conjunt de catedrals amb les seves extraordinàries cúpules d'or; aquí es veuen el símbols de la grandesa. Tot esta molt ben conservat. A la catedral de la Dormició varen ser coronats tots el monarques russos. Nosaltres també ens vam trobar amb la celebració de la festa de la Assumpció de la Mare de Déu que va ser molt solemne. Feren una processó, amb totes les jerarquies ortodoxes, tots amb uns ornaments molt vistosos; feien mol de goig.

Vam passar tot el matí contemplant tantes coses boniques. Una de molt graciosa, la campana que varen fer tan gran i pesada que no la pogueren col·locar; aquí la fotografia no hi podia faltar. Les catedrals tan magnífiques, els seus interiors amb les icones, làmpades...; no sabíem on mirar de tanta majestuositat.

El metro de Moscou, a més de ser el medi més ràpid de transport, és una obra arquitectònica única digna de visitar. Les estacions estan adornades per estàtues, pintures, mosaics, llums i vidrieres de colors, té un aspecte elegant i majestuós. L'andana es destaca per les esveltes columnes d'acer inoxidable i marbres vermells.

Bé, ja ha arribat l'hora de posar punt final a aquest comentari sobre Rússia. Doncs han quedat moltes coses per contar. Val la pena anar-hi.

PEREGRINACIÓ A LOURDES

Dies 18 i 19 de Juny. Com ja és costum, férem pinya amb els participants de la Peregrinació de l'Hospitalitat de Lourdes del Bisbat de Lleida. Els dos autocars ens unírem als actes preparats per l'Hospitalitat. El dia 19 diumenge, amb la direcció de Mossèn Joan, un nombrós grup d'emigrants tingueren una jornada inten-

sa. Tres autocars. Tot un èxit. La gent contenta amb ganes de tornar. L'esplanada de la gruta està plena de gom a gom. La Mare ens mira i somriu amb amor. Els pelegrins emocionats la contemplem i preguem amb fe i devoció. «*Oh Lourdes, sortosa, flor del Pirineu, que t'ha fet formosa la Mare de Déu.*».

ROMERIA DE LA RIBAGORÇA A SOPEIRA

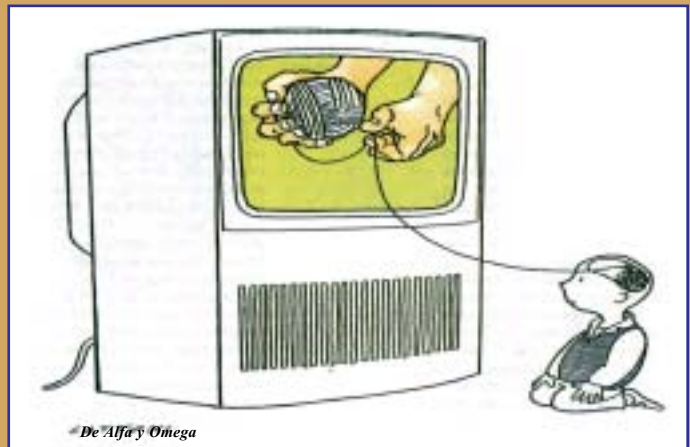
El primer dissabte de setembre. Trobada de totes les Verges de la Ribagorça. Ens hi vam reunir un bon grup. Donem moltes gràcies a Déu, doncs tots els viatges que s'han organit-

zat, han estat un èxit. Hem fet amics! Perquè hem tingut molt bona convivència per part de tothom. I hem compartit el pa de l'Eucaristia.

Montse Ges

PÀGINA D'HUMOR

Més que a somriure, aquesta imatge convida a pensar...

EL cuc i la papallona

Hi havia una vegada un cuc que anava pel camp. Era de color blanc amb puntets verds a l'esquena. Ningú l'estimava perquè deien que era molt lleig i repugnant. El pobre cuc s'arrossegava molt trist pel terra. Quan arribava a una planta, tots els insectes que hi havia allí es burlaven d'ell. No trobava ningú que li fes companyia, o volgués jugar amb ell.

L'única distracció que tenia, era pujar-se a dalt d'un arbre i veure volar les papallones. Hauria donat qualsevol cosa per a volar como elles. Es passava allí hores y hores observant-les. Però quan baixava al terra,

tornava a trobar-se amb les mateixes burles i insults de sempre. Cansat de tot això, va decidir pujar-se a lo més alt d'un arbre perquè ningú pogués trobar-lo. Mai més tornaria a baixar a terra.

Un dia, una papallona es va posar a descansar a la branca on era el cuc. Aquest va atansar-se a la papallona i van començar a parlar. Al final, es van fer molt amics. I des de llavors passaven estones molt boniques parlant i cantant junts. Després d'un temps, el cuc li va fer aquesta pregunta:

—Per què has volgut ser amiga meva si ningú m'estima pel lleig i repugnant que sóc?

I la papallona li va contestar:

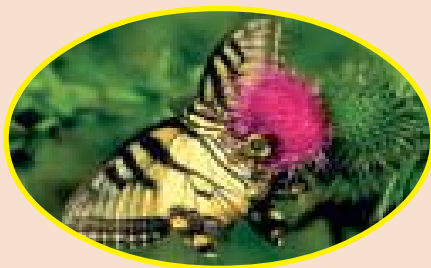
—El que importa per a ser amics, no és com ets per fora, sinó la bona persona que ets per dins.

El cuc estava molt content perquè havia trobat un amic de veritat. Estava tan feliç, que una nit, mentre estava dormint a dalt de l'arbre, el seu cos començà a transformar-se.

L'endemà, s'havia convertit en una preciosa papallona, com mai s'havia vist. Quan la seva amiga papallona va anar a veure'l, i va veure el que li havia passat, es va alegrar molt i li va dir:

—Ara has tret fora la bellesa i la bona persona que abans eres per dins.

I les dues es van posar a volar juntes. Des d'aquell moment, cada vegada que veien un cuc trist dalt d'alguna branca, pujaven i es posaven al seu costat. I es tornava a repetir la mateixa història.

«Les 7 meravelles»

Un mestre a l'escola, va demanar als seus alumnes que escrivissin en un full, «les 7 meravelles del món». Després d'una estona, els hi va demanar els fulls amb les llistes.

La gran majoria havien escrit la següent llista:

- 1.- Les Piràmides d'Egipte.
- 2.- El Taj Mahal.
- 3.- El Colós de Rodos.
- 4.- Els Jardins de Babilònia.
- 5.- El Colosseu de Roma.
- 6.- La gran Muralla de Xina.

El mestre buscava el consens dels seus alumnes per escriure la setena meravella. I es va adonar que una noia romania callada i no havia lliurat encara la seva llista. Li va preguntar si tenia problemes per fer-la.

La noia digué, amb certa timidesa: Són tantes les meravelles, que em costa molt triar-ne només «7».

El mestre, li respongué: Si ens llegeixes les que has escrit, tal vegada, et podem ajudar a completar-ho.

La noia, ben decidida va començar a llegir:

- 1.- La capacitat de poder escoltar i raonar.
 - 2.- La possibilitat de comunicar-nos.
 - 3.- La capacitat de decidir i actuar.
 - 4.- La capacitat de poder engendrar un fill.
 - 5.- Poder-nos servir els uns als altres.
 - 6.- La sensibilitat i la compassió.
 - 7.- I, la més important: Poder ESTIMAR I SER ESTIMAT!
- Acabada la lectura, tota la classe va restar en profund silenci.

**Resulta molt senzill poder veure les obres dels homes i dones i referir-nos a elles com a meravelles d'aquest món.
Però, molt sovint, no ens adonem de les meravelles que Déu fa en tots nosaltres...**

Recorda: HAS ESTAT CREAT, PER SER «UNA MERAVELLA»!

SÓC UN PARAIGUA

Sí, jo no sóc res més que això: un paraigua. De color negre, verd, vermell o groc; de mànec de fusta o d'acer; amb puny de nacre o de vori; però al capdavall, un paraigua.

Em fa servir el nen quan va al col·legi i la noia que va a la universitat, la dona que surt de compres, el ric i el pobre, la reina i la monja, l'empresari i l'obrer... tots em fan servir, tots em necessiten i ningú es recorda de mi.

La meva missió es acollir i aixoplugar tothom, tant si està alegre com si està malhumorat, tant si riu com si plora, tant si és de dretes com d'esquerres, creient o no creient, blanc o negre. Sempre estic a punt perquè una mà m'agafi i m'estengui barnilles amunt. Sóc per servir a tots.

A vegades em passo dies i dies arraconat en un armari o empolegat en un paraigüer; però, si comença a ploure, renoi, quines corredisses! No em deixen ni un moment tranquil i quedo xop, xop com una esponja. És clar que això és precisament el que haig de fer: mullar-me jo per resguardar els altres de la pluja. Sense queixar-me, en silenci.

Que n'és de bonic, ser paraigua! Ser paraigua de l'avi, que em fa servir per aixoplugar-se, o em fa servir de bastó per recolzar-se; de la senyora, que m'agafa per cobrir-se el cap en dies de massa sol; de la senyoreta, que em passeja tota presumida pels carrers...! De molts d'altres, com d'aquelles que se'm descuiden a tot arreu i que, si no em troben, tot són crits contra mi.

Que n'és de bonic, ser paraigua! Ser paraigua obert o paraigua tancat. Ser paraigua quan em necessiten i quan m'arraconen. Ser paraigua de l'home que es pensa ser l'amo del món i ser paraigua del qui no té ningú que l'acompanyi. Ser paraigua dels qui m'acaronen amorosament i dels qui rondinen perquè sóc massa vell...

Que n'és de bo, ser paraigua! Ser paraigua de mànec segur per aguantar tothom, i de tela resistent i impermeable perquè ningú no es mulli, que acull tothom i tothom s'hi pot aixoplugar! Que ho és de bonic ser paraigua!

PARRÒQUIES DE LA UNITAT PASTORAL

Recital Poètic del Dia de Rams

Dia 9, diumenge, a les 19 h., al Carme.

Confessions

Cada dia, mitja hora abans de les Misses.

Celebració Comunitària de la Penitència:

al Carme: Dimecres Sant, a les 19'30 h.

Representació de la Passió de Lleida

Divendres Sant, Parròquia del Carme, a les 19'15 h.

OFICIS LITÚRGICS	Sant Pere	Sant Joan	Carme	Franciscans	Catedral
Diumenge Rams					
Benedicció		11'30 (plaça)	11'30	12'00	12'00
Dijous Sant					
Missa	20'00	19'30	17 i 20'30	19'00	20'00
Hora Santa		21'00	23'00		
Divendres Sant					
Viacrucis	Interparroquial, sortint del Carme, 9 matí			8'30	11'00
Ofici de la Passió	18'00	18'30	17'30	18'00	18'00
Dissabte Sant	10 h. Pregària del silenci, a Sant Joan				
Vetlla Pasqual		20'30	22'30	21'00	23'00

Crist ahir i avui
Principi i fi
Alfa i omega
D'ell són els temps i els segles

Per la mort
del CRIST,
a la
resurrecció

PASQUA
2006

L'església de sant Joan és per al visitant una mostra d'art que l'invita alhora a la devoció i a la pregària. Una bella manifestació és aquesta imatge del Crist, obra de Jaume Gort i Farré (1919-1966). Art, bellesa, realisme, emotivitat, vivència de la fe, estima dels fidels i devoció arrelada. Crist, en la creu, ens invita a reflexionar sobre el camí a seguir vers la joiosa celebració de la Pasqua del Senyor.